

รสนิยมส่วนตัวกับแฟชั่น

Personal taste

นางสาว ณัฐริดา สุขรักษ์

ศิลปนิพนธ์ฉบับนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาหลักสูตร

ศิลปกรรมศาสตรบัณฑิต สาขาวิชา จิตรกรรม

คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง อนุมัติให้
ศิลปนิพนธ์ ฉบับนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาศิลปกรรมศาสตรบัณฑิต สาขาวิชา
จิตรกรรม

.....คณบดี คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์

คณะกรรมการตรวจศิลปนิพนธ์

..... ประธานกรรมการ
(รองศาสตราจารย์นิธิพัฒน์ หอยสังข์ทอง)

..... กรรมการ (รองศาสตราจารย์ ดร.มท. โอภาสจรัส นันทวัน)

..... กรรมการ (ผู้ช่วยศาสตราจารย์วุฒิกร คงคา)

..... กรรมการ (ผู้ช่วยศาสตราจารย์คมสัน หนูเขียว)

..... กรรมการ (ผู้ช่วยศาสตราจารย์หทัยรัตน์ มณีรัตน์)

..... กรรมการ (อาจารย์จันทวรรณ บัวลอย)

..... กรรมการ (รองศาสตราจารย์อัฐพร นิมมาลัยแก้ว)

..... กรรมการและเลขานุการ (ผู้ช่วยศาสตราจารย์อนุพงษ์ จันทร)

..... อาจารย์ที่ปรึกษาศิลปนิพนธ์ (ผู้ช่วยศาสตราจารย์วุฒิกร คงคา)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

หัวข้อศิลปนิพนธ์	รสนิยมส่วนตัวกับแฟชั่น
	Personal taste
ชื่อ	นางสาว ณิชฎิศา สุขรักษ์
รหัสนักศึกษา	59020452
สาขาวิชา	จิตรกรรม
คณะ	สถาปัตยกรรมศาสตร์
ปีการศึกษา	2562 – 2563
อาจารย์ที่ปรึกษา	วุฒิกกร คงคา

บทคัดย่อ

แฟชั่นย่อมเปลี่ยนไปตามยุคสมัย ตามกาลเวลา เมื่อเวลาล่วงเลยมาถึงปัจจุบัน เป็นยุคที่ผู้คนแสวงหาความทันสมัย แสวงหาสิ่งใหม่ เทคโนโลยีต่าง ๆ มากขึ้น จึงทำให้แฟชั่นเข้ามามีอิทธิพลในการดำเนินชีวิตมากขึ้น ข้าพเจ้ามีความสนใจเกี่ยวกับแฟชั่นและเรื่องของความงามอยู่แล้ว จึงอยากศึกษาเรื่องความงามในมุมมองที่หลากหลาย และเรื่องของแฟชั่นให้มากขึ้น โดยเริ่มจากการค้นหาแนวแฟชั่นในแบบที่ชอบ ศึกษาจากสื่อต่าง ๆ เช่น สื่อออนไลน์ สื่อสิ่งพิมพ์ นิตยสารแฟชั่น เปรียบเหมือนข้าพเจ้าเป็นดีไซเนอร์ออกแบบเสื้อผ้า (Designer) แต่เป็นดีไซเนอร์ที่ผลิตผลงานออกมาในรูปแบบจิตรกรรมแสดงออกผ่านการระบายสี การใช้เนื้อสีเพื่อขบขัน หรือการใช้ลวดลาย ใช้สีที่ตัดกัน ทั้งหมดล้วนเป็นรสนิยมของข้าพเจ้าทั้งสิ้น

ข้าพเจ้าเลือกใช้เทคนิคสีน้ำมันในการสร้างสรรค์ผลงานจิตรกรรม โดยกรรมวิธีของสีน้ำมันนั้นมีลักษณะเฉพาะตัวที่น่าสนใจเพราะสามารถสร้างพื้นผิวได้หลากหลาย แทนความรู้สึกรสชาติของข้าพเจ้าได้ดังนั้นข้าพเจ้าจึงสนใจใช้เทคนิคนี้เพื่อตอบโจทยความต้องการเป็นสื่อสะท้อนถึงจิตใต้สำนึกของตนเอง และรสนิยมของตนกับตัวนางแบบ ผสมผสานกระแสนิยมแฟชั่นในยุคปัจจุบันกับกระแสแฟชั่นในยุคนี้ เพื่อแสดงให้เห็นถึงความไม่หยุดนิ่งและวุ่นวายของแฟชั่น

กิตติกรรมประกาศ

ศิลปนิพนธ์นี้สำเร็จลุล่วงได้ด้วยความกรุณาของอาจารย์ที่ปรึกษา ที่ให้ความช่วยเหลือ ให้คำชี้แนะช่วยแก้ปัญหาตลอดจนให้ความรู้และประสบการณ์ที่ดีให้แก่ข้าพเจ้า ขอขอบคุณเพื่อน ๆ และพี่ ๆ ทุกคนที่คอยช่วยเหลือในการทำศิลปนิพนธ์เล่มนี้

สำหรับคุณงามความดีอันเกิดจากศิลปนิพนธ์ฉบับนี้ ข้าพเจ้าขอมอบให้แก่บิดามารดา ซึ่งเป็นที่รักและเคารพยิ่ง ตลอดจนครูอาจารย์ที่เคารพทุกท่านที่ได้ประสิทธิ์ประสาทวิชาความรู้และถ่ายทอดประสบการณ์ที่ดีให้แก่ข้าพเจ้า

ณัฐธิดา สุขรักษ์

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อ	ก
กิตติกรรมประกาศ	ข
สารบัญ	ค
สารบัญภาพประกอบ	ง
บทที่ 1 บทนำ	
1.1 ความสำคัญของโครงการ	1
1.2 วัตถุประสงค์ของโครงการ	2
1.3 แนวความคิดสร้างสรรค์	2
1.4 ขอบเขตของโครงการ	3
บทที่ 2 ที่มาและแนวความคิดสร้างสรรค์	
2.1 ที่มา	4
2.2 อิทธิพลที่ได้รับจากบุคคล	6
2.3 อิทธิพลที่ได้รับจากศิลปะ	10
2.4 แนวความคิดสร้างสรรค์	15
บทที่ 3 วิธีการดำเนินการสร้างสรรค์	
3.1 ภาพร่างและการพัฒนาภาพร่าง	16
3.2 กระบวนการสร้างงาน	24
บทที่ 4 วิเคราะห์การสร้างสรรค์	
4.1 วิเคราะห์ทัศนธาตุ	34
4.2 วิเคราะห์การจัดองค์ประกอบภาพ	44
บทที่ 5 บทสรุป	
บรรณานุกรม	55
ภาพผลงานศิลปะ	57
ประวัติผู้เขียน	60

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สารบัญภาพประกอบ

ภาพที่	หน้า
ภาพที่ 2.1 Linda Rodin,2020	6
ภาพที่ 2.2 Linda Rodin,2020	6
ภาพที่ 2.3 Iris.Apfel,2020	8
ภาพที่ 2.4 Iris.Apfel,2020	8
ภาพที่ 2.5 She Always Believed The Good About Those She Loved	10
ภาพที่ 2.6 Feeling Herself Was On Thing, Taking Ownership Of That Freed Self Was Another	11
ภาพที่ 2.7 Saint John The Baptist In The Wilderness	12
ภาพที่ 2.8 Dogon Couple	13
ภาพที่ 2.9 Portrait Of Mary Hill, Lady Killigrew	13
ภาพที่ 2.10 Eden	14
ภาพที่ 2.11 Butterfly	15
ภาพที่ 3.1 ภาพร่างโครงการที่ 1 ชั้นที่ 1	16
ภาพที่ 3.2 ภาพร่างโครงการที่ 1 ชั้นที่ 2	17
ภาพที่ 3.3 ภาพร่างโครงการที่ 1 ชั้นที่ 3	17
ภาพที่ 3.4 ภาพร่างโครงการที่ 1 ชั้นที่ 4	18
ภาพที่ 3.5 ภาพร่างโครงการที่ 1 ชั้นที่ 5	18
ภาพที่ 3.6 ภาพร่างโครงการที่ 2 ชั้นที่ 1	20
ภาพที่ 3.7 ภาพร่างโครงการที่ 2 ชั้นที่ 2	20
ภาพที่ 3.8 ภาพร่างโครงการที่ 2 ชั้นที่ 3	21
ภาพที่ 3.9 ภาพร่างโครงการที่ 2 ชั้นที่ 4	21
ภาพที่ 3.10 ภาพร่างโครงการที่ 3 ชั้นที่ 1	23
ภาพที่ 3.11 ชิงผ้าใบแคนวาสกับโครงเฟรม	25
ภาพที่ 3.12 ทารองพื้นด้วยสีอะคริลิกโทนส้ม	25
ภาพที่ 3.13 ร่างภาพด้วยพู่กันหรือดินสอ	26
ภาพที่ 3.14 ลงสีน้ำมันบริเวณผิวคน	26
ภาพที่ 3.15 ลงสีน้ำมันแบบคร่าว ๆ ในส่วนของตัวแบบ	27
ภาพที่ 3.16 เริ่มลงสีและเก็บรายละเอียดไปให้เต็มภาพ	27

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สารบัญภาพประกอบ

ภาพที่ 3.17	เริ่มลงรายละเอียดต่าง ๆ มากขึ้น	28
ภาพที่ 3.18	ลงสีและเก็บรายละเอียดให้ทั่วภาพ	28
ภาพที่ 3.19	ใช้โซริงค์บีบสีเพิ่มเติม จนงานเสร็จสมบูรณ์	29
ภาพที่ 3.6	กล้องถ่ายรูป Sony a5000	30
ภาพที่ 3.7	สีน้ำมัน ยี่ห้อ Silpakorn	30
ภาพที่ 3.8	สีน้ำมัน ยี่ห้อ Winton	31
ภาพที่ 3.9	สีอะครีลิค ยี่ห้อ Lounve	31
ภาพที่ 3.10	น้ำมันลินสีด ยี่ห้อ ST	31
ภาพที่ 3.11	พู่กันสีน้ำมัน ยี่ห้อ Resaissance	32
ภาพที่ 3.8	ผ้าใบแคนวาส ยี่ห้อ Angelo	32
ภาพที่ 3.9	โครงเฟรม	33
ภาพที่ 3.10	โซริงค์หลอดฉีดยา	33
ภาพที่ 4.1	การวิเคราะห์ผลงานชั้นที่ 1 รูปทรง	34
ภาพที่ 4.2	การวิเคราะห์ผลงานชั้นที่ 2 รูปทรง	35
ภาพที่ 4.3	การวิเคราะห์ผลงานชั้นที่ 2 รูปทรง	36
ภาพที่ 4.4	การวิเคราะห์ผลงานชั้นที่ 1 ลักษณะผิว	37
ภาพที่ 4.5	การวิเคราะห์ผลงานชั้นที่ 1 ลักษณะผิว	38
ภาพที่ 4.6	การวิเคราะห์ผลงานชั้นที่ 2 ลักษณะผิว	39
ภาพที่ 4.7	การวิเคราะห์ผลงานชั้นที่ 2 ลักษณะผิว	39
ภาพที่ 4.8	การวิเคราะห์ผลงานชั้นที่ 2 ลักษณะผิว	40
ภาพที่ 4.9	การวิเคราะห์ผลงานชั้นที่ 1 สี	41
ภาพที่ 4.10	การวิเคราะห์ผลงานชั้นที่ 2 สี	42
ภาพที่ 4.11	การวิเคราะห์ผลงานชั้นที่ 1 ความกลมกลืน	44
ภาพที่ 4.12	การวิเคราะห์ผลงานชั้นที่ 1 ความสมดุล	45
ภาพที่ 4.13	การวิเคราะห์ผลงานชั้นที่ 1 สัดส่วน	46
ภาพที่ 4.14	การวิเคราะห์ผลงานชั้นที่ 1 ความเป็นเด่น	47
ภาพที่ 4.15	การวิเคราะห์ผลงานชั้นที่ 1 ความเคลื่อนไหว	48
ภาพที่ 4.16	การวิเคราะห์ผลงานชั้นที่ 2 ความกลมกลืน	49
ภาพที่ 4.17	การวิเคราะห์ผลงานชั้นที่ 2 ความกลมกลืน	50

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สารบัญภาพประกอบ

ภาพที่ 4.18 การวิเคราะห์ผลงานชั้นที่ 2 สักส่วน	51
ภาพที่ 4.19 การวิเคราะห์ผลงานชั้นที่ 2 ความเป็นเด่น	52
ภาพที่ 4.20 การวิเคราะห์ผลงานชั้นที่ 2 ความเคลื่อนไหว	53

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทที่ 1

บทนำ

ข้าพเจ้าต้องการนำเสนอธรรมเนียมส่วนตัวกับแฟชั่น และ ความเป็นตัวเองผ่านงานศิลปะ โดยวิธีการหยิบยืมองค์ประกอบต่าง ๆ ในสื่อนิยายสารแฟชั่น หรือสื่อออนไลน์ และสร้างสรรค์ผลงานที่หลากหลาย ออกมาด้วยวิธีการจิตรกรรม

1.1 ความสำคัญของโครงการ

ข้าพเจ้ามีความสนใจเกี่ยวกับแฟชั่นและเรื่องของความงามอยู่แล้ว จึงอยากศึกษาเรื่องความงามในมุมมองที่หลากหลาย และเรื่องของแฟชั่นให้มากขึ้น โดยเริ่มจากการค้นหาแนวแฟชั่นในแบบที่ชอบ ศึกษาจากสื่อต่าง ๆ เช่น สื่อออนไลน์ สื่อสิ่งพิมพ์ นิยายสารแฟชั่น เป็นต้น แฟชั่น คือกระแสนิยมที่เปลี่ยนไปในแต่ละช่วงเวลา ซึ่งมันอาจเกิดขึ้นมาจากกระแสสังคม การกินอยู่ แฟชั่นไม่ได้มีความหมายตายตัว แต่จะแตกต่างกันออกไปในแต่ละช่วงเวลา กลุ่มคน สถานที่ หรือบริบทนั้น ๆ อย่างเช่น กลุ่มเด็กวัยรุ่นในกรุงเทพฯ กับแม่บ้านที่อาศัยอยู่ต่างจังหวัด เป็นต้น

แฟชั่นย่อมเปลี่ยนไปตามยุคสมัย ตามกาลเวลา เมื่อเวลาล่วงเลยมาถึงปัจจุบัน เป็นยุคที่ผู้คนแสวงหาความทันสมัย แสวงหาสิ่งใหม่ เทคโนโลยีต่าง ๆ มากขึ้น จึงทำให้แฟชั่นเข้ามามีอิทธิพลในการดำเนินชีวิตมากขึ้น โดยปกติแล้วคนทั่วไป ถ้าพูดถึงคำว่าแฟชั่น ก็จะมองเป็นภาพใหญ่ในเรื่องของเสื้อผ้า การแต่งกาย เครื่องประดับ หรือของใช้ แต่ข้าพเจ้าเชื่อว่าแฟชั่นเป็นมากกว่าการแต่งกาย คำว่า “แฟชั่น” สามารถสะท้อนได้หลายด้าน ดังเช่นคำกล่าวของ คุณจรินทร์ทิพย์ สุขหมั่นไวยว่า “แฟชั่นคือ การสื่อสารที่ไม่ต้องใช้คำพูด (Non Verbal Communications) สิ่งที่เป็นแฟชั่นสามารถสะท้อนความเป็นเพศ สถานะทางสังคมฐานะ อาชีพ ความต้องการรสนิยม เผ่าพันธุ์ เชื้อชาติ ความเป็น กลุ่มก้อน ฯลฯ” ซึ่งเป็นผู้ที่เคยผ่านงานจัดนิทรรศการ Presence of the past คอลเล็กชัน (Collection) เสื้อผ้าฤดูใบไม้ผลิ ฤดูร้อนปี 2008 ในพระเจ้าหลานเธอ พระองค์เจ้าสิริวัณณวรีนารีรัตน์ (จรินทร์ทิพย์ สุขหมั่นไวย, 2012)

การกำเนิดของนิยายสารแฟชั่นนั้นแสดงให้เห็นถึงการที่แฟชั่นเข้ามามีบทบาทในชีวิตประจำวันมากขึ้น สื่อสิ่งพิมพ์นั้นจึงเป็นการเชื่อมโยงของคนกับแฟชั่นได้อย่างแนบเนียน นิยายสารแฟชั่น เป็นนิยายสารที่มุ่งเน้นในเรื่องของแฟชั่น ไลฟ์สไตล์ (Life Style) ะส่วนใหญ่ นิยายสารแฟชั่นมักเป็นนิยายสารของสุภาพสตรีเป็นส่วนใหญ่เพราะผู้หญิง มักชอบดูแลตัวเอง และรักสวยรักงาม แต่เชื่อว่านิยายสารของสุภาพบุรุษจะไม่มีเลย แต่อาจจะไม่ได้แพร่หลายมากนัก

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

1.2 วัตถุประสงค์ของโครงการ

1. เพื่อศึกษาเกี่ยวกับแฟชั่นในผู้สูงวัย
2. เพื่อแสดงให้เห็นรสนิยมส่วนตัวกับแฟชั่นผ่านการทำงานศิลปะ
3. ผลงานที่สร้างสรรค์สามารถนำไปประยุกต์เป็นลวดลายเสื้อผ้าได้
4. ศึกษาและสังเกต กับสิ่งรอบตัว เช่น ทางสื่อออนไลน์ สื่อสิ่งพิมพ์ นิตยสารแฟชั่น เป็นต้น

1.3 แนวความคิดสร้างสรรค์

หลังจากที่ข้าพเจ้าได้สังเกตตนเอง ก็รับรู้ได้ว่าข้าพเจ้าก็มีความชื่นชอบในการประยุกต์เสื้อผ้าต่าง ๆ เข้าด้วยกัน มีความสนใจในเทรนด์แฟชั่นสมัยใหม่ มีความรู้สึกที่มั่นใจเป็นพิเศษและเป็นตัวของตัวเองเวลาที่ข้าพเจ้าได้สวมใส่เสื้อผ้า ในสไตล์ที่ชอบ ทั้งในเรื่องของสีและลวดลาย มีผลต่อความชอบของตนเองทั้งสิ้น ข้าพเจ้าคิดว่าตนเองมักมีความชอบที่ค่อนข้างแตกต่างจากคนทั่วไป รวมทั้งครอบครัวของข้าพเจ้าก็มักจะพูดแบบนี้อยู่เสมอ ข้าพเจ้ามีความสนใจและมีรสนิยมที่เป็นเอกลักษณ์เฉพาะตัว ด้วยสิ่งแวดล้อมรอบตัว การกิน การอยู่ การเลี้ยงดู หรือสื่อมากมายที่ได้ดูในทุก ๆ วัน ไม่ว่าจะเป็นสื่อออนไลน์ หรือสื่อสิ่งพิมพ์ ล้วนหล่อหลอมให้ข้าพเจ้ามีลักษณะนิสัยและความชอบแบบนี้ ซึ่งข้าพเจ้าคิดว่ามันเป็นสิ่งที่น่าสนใจ ดังนั้น จึงอยาก นำเสนอรสนิยมแฟชั่นของตัวเองออกมาในรูปแบบงานศิลปะ โดยเลือกที่จะ นำแฟชั่นสไตล์ของตนเองนั้นให้ไปดูบนตัวของผู้อื่น ซึ่งข้าพเจ้าเลือกที่จะชวนคนในครอบครัวของตนเองมาร่วมทำงานด้วย ซึ่งนั่นก็คือคุณย่าและน้องสาวของคุณย่าของข้าพเจ้าเอง ซึ่งทั้งสองท่านนี้มีลักษณะที่เหมือนกันประการหนึ่ง ก็คือเป็นผู้สูงวัยทั้งคู่ และในสมัยก่อนที่คุณย่าทั้งคู่ยังสาวอยู่ ท่านรักในการแต่งตัว และการตัดเสื้อผ้า ซึ่งนั่นเป็นสิ่งที่ข้าพเจ้าคิดว่าตนเอง ได้รับมา นั่นก็คือการชอบในการแต่งตัว เพราะฉะนั้นข้าพเจ้าคิดว่ามันเป็นความแปลกอย่างหนึ่ง ที่จะนำผู้สูงอายุทั้งสองท่านมาแต่งตัวในสไตล์ของข้าพเจ้า จัดทำทางที่เลียนแบบมาจากนิตยสารแฟชั่นสมัยใหม่ แสดงให้เห็นถึงความขัดแย้งระหว่างแฟชั่นกับผู้สูงวัย เปรียบเหมือนข้าพเจ้าเป็นดีไซเนอร์ (Designer) แต่เป็นดีไซเนอร์ที่ผลิตผลงานออกมาในรูปแบบจิตรกรรมแสดงออกผ่านการระบายสี การใช้เนื้อสีเพื่อจับแน่น หรือการใช้ลวดลาย ใช้สีที่ตัดกันทั้งหมดล้วนเป็นรสนิยมของข้าพเจ้าทั้งสิ้น

1.4 ขอบเขต โครงการ

1. ผลงานโดยรวมนั้นมีเนื้อหาเกี่ยวกับความเป็นแฟชั่น เป็นการนำเสนอรสนิยมส่วนตัวที่มีต่อแฟชั่น เน้นไปที่การสร้างสรรค์ลวดลายต่าง ๆ ที่มีอยู่จริงบนเสื้อผ้า และการใช้เนื้อสี โดยให้นางแบบที่ข้าพเจ้าเลือกมาแต่งกายตามรสนิยมของข้าพเจ้า และนำภาพกับลวดลายมาประกอบสร้างเป็นงานจิตรกรรม

2. แนวทางการสร้างสรรค์เป็นแนวทางศิลปะประชานิยม (Pop Art)

3. กรรมวิธี จิตรกรรม

4. จำนวนผลงานมี 2 ชิ้น

4.1 ขนาด 100 x 180 เซนติเมตร

4.2 ขนาด 100 x 180 เซนติเมตร

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทที่ 2

ที่มาและความคิดสร้างสรรค์

แฟชั่นการแต่งตัวนั้น อยู่คู่กับมนุษย์เรามาเนิ่นนานและเปลี่ยนไปตามยุคสมัย หมุนเวียนเปลี่ยนไป เป็นกระแสในสังคม ทุกวันนี้แฟชั่นการแต่งตัวนั้น ไม่มีขีดจำกัด มีอิสระ ไม่จำกัดอายุ และไม่จำกัดเพศ การแต่งตัวนั้นบอกอะไรได้มากมาย บอกถึงความชอบและรสนิยมของผู้ใส่ได้ อิทธิพลมากมาย ที่เราได้รับมา ส่วนหล่อหลอมให้กลายเป็นรสนิยมส่วนตัวในที่สุด

2.1 ที่มา

ข้าพเจ้ามีความรู้สึกชื่นชอบในเรื่องการแต่งตัว แฟชั่น กระแสสังคมอยู่เสมอ จึงได้หยิบยกประเด็นเรื่องรสนิยมส่วนตัวนี้มาสร้างสรรค์ชิ้นงาน เรื่องรสนิยมนั้นเป็นเรื่องส่วนตัว ไม่ว่าจะเป็นในด้านใด มนุษย์เรล้วนมีความชอบต่างกัน สิ่งที่ทำให้คนเรามีความชอบต่างกันนั้น ก็คงจะเป็นเพราะสิ่งแวดล้อม การเลี้ยงดู การดำรงชีวิตของแต่ละคน ทำให้เรารู้ว่าเราชอบอะไร หรือว่าไม่ชอบอะไร ดังเช่นข้าพเจ้า ที่นำความชอบของตนเองมาสร้างสรรค์เป็นงานศิลปะ หยิบยกประเด็นเรื่องเสื้อผ้ามาทำงาน โดยได้แรงบันดาลใจในเรื่องของเสื้อผ้า และการแต่งตัวมาจาก ไอดอล (Idol) ในสื่อออนไลน์ต่าง ๆ เช่น อินสตาแกรม (Instagram) เฟซบุ๊ก (Facebook) เป็นต้น หรือ ศิลปิน ดารา ที่ชื่นชอบ มีชื่อเสียงและเป็นที่นิยมในคนหมู่มาก สื่อสิ่งพิมพ์ หนังสือนิตยสารแฟชั่นสมัยใหม่ ที่ข้าพเจ้าติดตามอยู่เสมอ หรือแม้กระทั่งบุคคลใกล้ตัวของข้าพเจ้าเอง ทุกสิ่งทุกอย่างนั้นล้วนเป็นที่มาของการมีรสนิยมส่วนตัวทั้งสิ้น จากการที่ข้าพเจ้าได้ทำการสังเกตตนเองนั้น ทำให้พบว่า ตนเองมีความชอบในสไตล์การแต่งตัวที่ค่อนข้างแตกต่างจากคนส่วนใหญ่ในสังคม มักจะหาเสื้อผ้าที่มีลักษณะแปลกใหม่มาเพิ่มในคอลเล็กชันของตัวเองอยู่เสมอ สีสันของเสื้อผ้ามักมีสีฉูดฉาด ถ้าได้เปิดดูตู้เสื้อผ้าของข้าพเจ้า ก็จะเห็นได้ว่ามีแต่เสื้อผ้าที่มีสีสัน ดูมีชีวิตชีวา ถึงแม้ว่ารสนิยมของข้าพเจ้านั้นจะแตกต่างในสังคม แต่ก็เชื่อว่าจะไม่มีการชอบมันเลยซะทีเดียว ยังมีกลุ่มคนที่มีความคล้ายคลึงกับข้าพเจ้าอยู่ แต่ก็ยังเป็นส่วนน้อย ข้าพเจ้าจึงอยากเป็นตัวแทนในการสื่อสารคำว่าแฟชั่นไปสู่สังคม แสดงทัศนคติการมองของตัวเองที่มีต่อแฟชั่น ด้วยการชักชวนคนในครอบครัวมาร่วมทำงานนั้นก็คือ คุณย่าและน้องสาวของคุณย่าของข้าพเจ้าเอง ทั้งสองท่านนี้เป็นอีกหนึ่งแรงบันดาลใจในการแต่งตัวของข้าพเจ้า เพราะสมัยที่ท่านทั้งคู่ยังสาว ท่านก็มีความชอบในการแต่งตัว และทำงานเกี่ยวกับการตัดเย็บเสื้อผ้าและการค้าขายเสื้อผ้าแฟชั่น อยู่เป็นทุนเดิม เป็นสาเหตุที่ทำให้ท่านมีความรู้ในเรื่องของแฟชั่น ในยุคนั้น ข้าพเจ้าจึงเห็นความเป็นไปได้ที่จะนำแฟชั่นของตนเองไปประยุกต์เข้ากับแฟชั่นของคุณย่าทั้งสอง ซึ่งเป็นความชอบของคนต่างวัย ต่างยุคสมัย ทำให้ข้าพเจ้าเห็นจุดที่จะเชื่อมกันระหว่างข้าพเจ้ากับคุณย่าทั้งคู่ ก็คือเรื่องเสื้อผ้าและเทรนด์แฟชั่นทั้งสองยุค

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ข้าพเจ้าเห็นว่าแฟชั่นนั้นไม่มีขีดจำกัด ไม่มีเรื่องของอายุเข้ามาเกี่ยว แฟชั่นสามารถเข้ากับคนได้ทุกช่วงวัย

เราจะเห็นได้ว่าแฟชั่นนั้นมีการเปลี่ยนแปลงอยู่ตลอดเวลา มีเทรนด์ใหม่ ๆ เข้ามาอยู่ในชีวิตประจำวันอยู่เสมอ ขึ้นอยู่กับบริบททางสังคมต่าง ๆ หรือบางทีอาจจะไม่ใช่ว่าสิ่งใหม่เสมอไป แต่เป็นการนำสิ่งที่เคยมีอยู่แล้วกลับมาใช้อีกรอบ เช่นการแต่งตัวย้อนยุค เป็นต้น ข้าพเจ้าจึงเห็นเส้นที่จะเชื่อมกันได้ระหว่างแฟชั่นยุคคุณย่ากับแฟชั่นของข้าพเจ้า นั่นก็คือสีของเสื้อผ้าและลวดลาย ซึ่งในยุคนั้นการแต่งตัวของผู้หญิงส่วนใหญ่ มักจะมีสีสันสดใส ฉูดฉาด เริ่มมีลวดลายเข้ามา ทำให้ดูคล้ายคลึงกับแฟชั่นของข้าพเจ้า

การแต่งตัวคือการแสดงออกทางความคิดอย่างหนึ่ง ซึ่งนั่นเป็นวิธีที่หลายคนเลือก เหมือนเช่นคุณย่าของข้าพเจ้า ที่เลือกจะแต่งตัวตามใจตัวเองเพื่อแสดงออกถึงความเป็นตัวเอง เพื่อความสนุกหรือความสุขของตน เฉกเช่นเดียวกับข้าพเจ้าที่เลือกวิธีนำเสนอความเป็นตัวเองผ่านงานจิตรกรรม จึงเป็นจุดเริ่มต้นของการนำเสนอผลงานเป็นลวดลายกราฟิกสมัยใหม่ที่ได้มาจากลายผ้าที่เป็นเสื้อผ้าจริง กับลายที่มาจากนิตยสารแฟชั่น ผสมกับการเขียนภาพบุคคลแบบเหมือนจริง และใช้การแทนค่าพื้นผิวต่าง ๆ ผ่านการแสดงออกทางสีแปรปรวน เช่นการใช้เนื้อสีเพื่อขับเน้นความรู้สึกของผิวคนสูงวัย การใช้สีโทนร้อนเพื่อขับเน้นให้เห็นถึงความแห้งกร้าน และความเหี่ยวของผิวคนสูงวัย ในการเขียนผิวคนในลักษณะแบบนี้จึงเป็นรสนิยมส่วนตัวของข้าพเจ้าเช่นกัน

2.2 อิทธิพลที่ได้รับจากบุคคล

ภาพที่ 2.1 (Linda Rodin, 2020)

ภาพที่ 2.2 (Linda Rodin, 2020)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ลินดา โรดิม (Linda Rodin) นางแบบ นักธุรกิจ และอดีต สไตลิสต์ (Stylist) ลินดาเกิดที่ นครนิวยอร์ก เธอมีความสนใจในด้านแฟชั่นมาตั้งแต่เด็ก แม่ของเธอก็เป็นคนที่ใส่ใจดูแลพิถีพิถันเรื่องเสื้อผ้าและการแต่งกาย นี่อาจจะเป็นสาเหตุที่ปลูกฝังความรักในแฟชั่นของเธอโดยมีสาเหตุเนื่องจากคนในครอบครัวของเธอ นอกเหนือจากการเป็นนางแบบให้กับนิตยสารชั้นนำ ตลอดระยะเวลาการทำงานของเธอ ลินดาล้วนแต่ทำงานเกี่ยวกับแวดวงแฟชั่นและความงามตลอดมา เริ่มตั้งแต่การเปิดร้านแฟชั่นและบูติกที่ย่านโซโฮ (SoHo) ณ มหานครนิวยอร์ก ไปจนถึงการทำงานที่ เฮนรี เบนเดล (Henri Bendel) ร้านเสื้อผ้าและเครื่องประดับสุดหรูสำหรับสุภาพสตรี รวมไปถึงสไตลิสต์ที่วิกตอเรียซีเคร็ต (Victoria's Secret) และการร่วมมือกับบริษัทชั้นนำหลายบริษัทในการออกสินค้าต่างๆ อาทิเช่น ลิปสติคของแบรนด์ Estee Lauder เป็นต้น

ลินดาให้ความเห็นเกี่ยวกับการเลือกใส่เสื้อผ้าสำหรับวัยของเธอว่า “ไม่ว่าคุณอายุเท่าไร ถ้าคุณใส่เสื้อผ้าตัวไหนแล้วคุณรู้สึกมั่นใจ นั่นหมายความว่าเสื้อผ้านั้นดีสำหรับคุณ” สื่อบอกให้เห็นว่าการเลือกเสื้อผ้าในช่วงสูงอายุของลินดาจะเน้นความสะดวกสบายและใส่สบายเหมาะแก่ผู้สูงอายุ ทำให้เธอนั้นได้เป็นนางแบบให้กับแบรนด์หลายแบรนด์เช่น J. Crew และ The Row แม้ว่าเธอจะอายุมากกว่า 70 ปีแล้วก็ตาม และที่สำคัญลินดา ยังคงมีอิทธิพลต่อวงการแฟชั่นในสหรัฐอเมริกาจนถึงทุกวันนี้

ภาพที่ 2.3 (Iris Apfel, 2020)

ภาพที่ 2.4 (Iris Apfel, 2020)

ไอริส บาร์เรล แอปเฟล (Iris Barrel Apfel) เกิดในวันที่ 29 สิงหาคม ค.ศ. 1921 ที่ย่านควีนส์ ในนครนิวยอร์ก เนื่องจากครอบครัวของไอริสเป็นร้านขายของเกี่ยวกับแฟชั่นและผ้าบุติก ทำให้คุณยายมีความหลงใหลในด้านแฟชั่นตั้งแต่สมัยวัยเยาว์

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ไอริสศึกษาเกี่ยวกับประวัติศาสตร์งานศิลปะที่มหาวิทยาลัยนิวยอร์กและเข้าเรียนศิลปะที่มหาวิทยาลัยวิสคอนซิน หลังจากเรียนจบ ไอริสได้ทำงานที่นิตยสาร Women's wear daily ซึ่งเป็นนิตยสารเกี่ยวกับวงการแฟชั่นและได้ทำงานเป็นผู้ช่วยให้กับนักมัณฑนศิลป์ที่มีนามว่า เอลินอร์ จอห์นสัน (Elinor Johnson)

ในปี ค.ศ. 1948 ไอริสได้แต่งงานกับ คาร์ล แอปเฟล (Carl Apfel) ซึ่งทั้งสองได้ร่วมกันก่อตั้งบริษัทเกี่ยวกับสิ่งทอ การที่เธอได้ทำงานเกี่ยวกับสิ่งทอนั้น ทำให้เธอได้มีโอกาสเดินทางตระเวนไปรอบโลกในการหาสิ่งทอใหม่ ๆ ให้กับบริษัทของเธอ โอกาสบวกกับความหลงใหลในด้านแฟชั่นของเธอนั้นทำให้เธอได้สะสมคอลเล็กชั่นสิ่งทอและเครื่องประดับจากทั่วโลกไว้มากมาย ผลงานที่สำคัญของบริษัทเธอนั้นได้แก่การตกแต่งและฟื้นฟูภายในทำเนียบขาวของสหรัฐอเมริกา ซึ่งบริษัทของเธอดูแลงานด้านนี้ให้ภายใต้ยุคของประธานาธิบดีตั้งแต่ยุคของพันเอก แฮร์รี เอส. ทรูแมน (Harry S. Truman) จนถึงยุคของประธานาธิบดีที่รู้จักกันในนาม บิล คลินตัน (Bill Clinton) รวมทั้งสิ้น 9 สมัย

ไอริสโด่งดังขึ้นมามีชื่อเสียงทำให้คนรู้จักจากผลงานคอลเล็กชั่นของเธอที่จัดแสดงที่พิพิธภัณฑ์ศิลปะเมโทรโพลิตันในปี ค.ศ. 2015 ผลงานของเธอมีชื่อว่า "Rara Avis" ที่แปลว่านกหายากในภาษาละติน นี่เป็นครั้งแรกที่ทางพิพิธภัณฑ์นำเสนอเกี่ยวกับแฟชั่นที่สร้างสรรค์ขึ้นจากบุคคลที่ไม่ใช่ดีไซเนอร์ (Designer) มีอาชีพ โดยลักษณะผลงานของเธอนั้นเน้นใช้วัสดุคาดและเครื่องประดับที่โดดเด่น โดยเฉพาะสร้อยคอกับการลวดลายบนผ้าทอที่เธอสะสมมาจากหลากหลายประเทศ

สรุปว่าทั้งหมดที่กล่าวมาก่อให้เกิดเป็นแรงบันดาลใจในการสร้างสรรค์งานศิลปะ ไม่ว่าจะเป็นคนขยายไอริสหรือลินดา ทั้งคู่ก็มีอยู่สิ่งหนึ่งที่มีเหมือนกันนั่นก็คือความรัก และหลงใหลในเรื่องของแฟชั่น ผลงานของท่านทั้งสองคนมีความเป็นเอกลักษณ์เฉพาะตัว ทางคุณยายไอริสนั้น เธอโดดเด่นในเรื่องของการแต่งตัว เธอหยิบเสื้อผ้ามาใส่เพื่อเพิ่มความมั่นใจให้กับตนเอง และการแต่งตัวของเธอจะเน้นจำนวนชิ้นให้เยอะของเสื้อผ้าและเครื่องประดับมากมาย ทั้งกำไลข้อมือ หรือแม้กระทั่งสร้อยคอต่าง ๆ ส่วนลินดา เธอโดดเด่นในเรื่องของการจัดทำทางของคอนกรีตเวลาถ่ายภาพ เธอมีประสบการณ์มากมาย มันมาจากการที่เธอเข้าวงการแฟชั่นตั้งแต่อายุน้อย และอีกหนึ่งสิ่งที่คุณยายไอริสมีเหมือนกัน นั่นก็คืออายุ เธอทั้งคู่จัดว่าเป็นคนสูงวัยที่ยังอยู่ในวงการแฟชั่น และนี่ก็เป็นสาเหตุหนึ่งที่ทำให้ข้าพเจ้ามั่นใจว่าแฟชั่นไม่ได้อยู่ที่อายุ

อิทธิพลที่ข้าพเจ้าได้รับมาจากคุณยายทั้งคู่ นั่นคือเรื่องของลวดลายที่อยู่บนเสื้อผ้า และการใช้สีที่ตัดกันของเสื้อผ้า ที่ไม่คิดว่าจะเข้ากันได้ แต่พอนำมาจัดอยู่รวมกันกลับดูเข้ากันได้อย่างไม่น่าเชื่อ การจัดองค์ประกอบของนางแบบที่อ้างอิงมาจากท่าทางของลินดา และการถ่ายบนนิตยสารแฟชั่นต่าง ๆ ของเธอ

2.3 อิทธิพลที่ได้รับจากศิลปะ

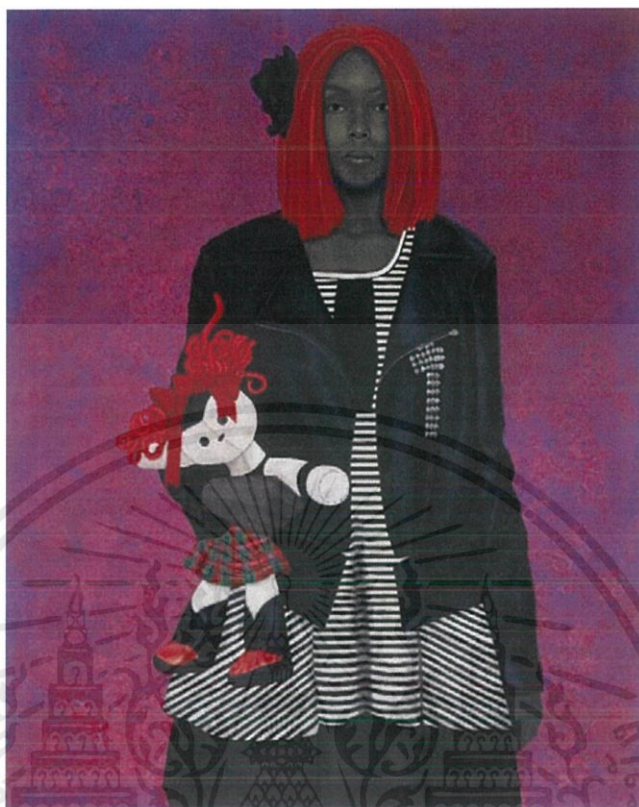
รูปแบบผลงานของข้าพเจ้าได้รับอิทธิพลจากงานศิลปะแบบ ป๊อป อาร์ต (Pop Art) ของศิลปินชื่อ เอมี เจอราด (Amy Sberald) ซึ่งเป็นศิลปินที่โด่งดังในเรื่องของการเขียนภาพบุคคลชาวแอฟริกันอเมริกันในประเทศของเธอ ซึ่งงานโดยรวมของเธอนั้น มีลักษณะเด่นในเรื่องของพื้นผิว เธอเน้นใช้การระบายสีแบบเกลี่ยเรียบ และในส่วนของตัวภาพบุคคลนั้น เธอก็ใช้การระบายสีแบบเกลี่ยเนียนเช่นกัน แต่สิ่งที่น่าสนใจที่สุดในชิ้นงานของเธอนั้นหนีไม่พ้นลวดลายและรายละเอียดของเสื้อผ้าบนตัวแบบ ที่เป็นจุดดึงดูดสายตาและเป็นส่วนที่มีรายละเอียดมาก เธอมักจะใช้พื้นหลังเป็นสีเดียวทั้งภาพแบบเรียบง่ายเพื่อช่วยเน้นให้ลวดลายบนเสื้อผ้าที่เป็นตัวหลักนั้นเด่นขึ้นมา เธอตัดทอนลายผ้าออกมาเป็นกราฟิกและไล่แสงเงาลงไปเพียงเล็กน้อย แต่โดยรวมนั้นดูมีความนุ่มและมีมิติอยู่ ซึ่งเทคนิคที่กล่าวมาข้างต้นมีความสอดคล้องกับผลงานของข้าพเจ้า รวมถึงการเลือกรูปคนเป็นสื่อสำคัญอยู่ในผลงาน

ภาพที่ 2.5 She Always Believed The Good About Those She Loved

(Amy Sberald , 2020)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 2.6 Feeling Herself Was On Thing, Taking Ownership Of That Freed Self Was Another
(Amy Sberald, 2020)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

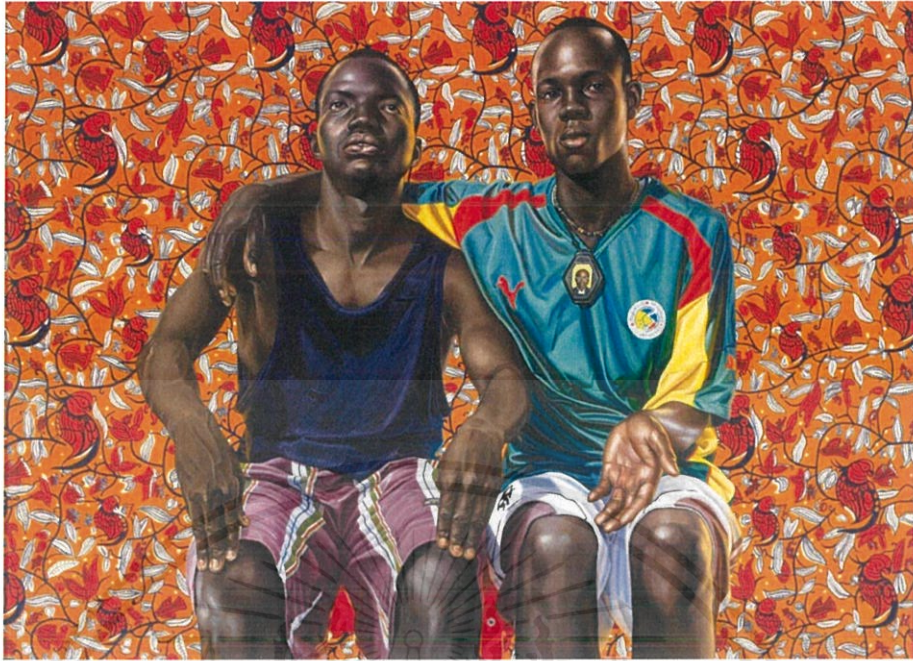
ศิลปินอีกท่านที่ข้าพเจ้าได้รับอิทธิพลมา ชื่อ เคเฮนดี ไวสลีย์ (Kehinde wiley) ศิลปินชาวไนจีเรียอเมริกัน อาศัยอยู่ในนิวยอร์ก ซิตี้ เป็นศิลปินที่มีชื่อเสียงโด่งดังและมีสไตล์งานที่โดดเด่นทั้งในเรื่องของเนื้อหาที่มีความเสียดสีชาวผิวสี ผลงานของไวสลีย์นั้นมีเนื้อหาเกี่ยวกับการเหยียดสีผิวนางแบบหรือนายแบบแต่ละคนที่เขาเลือกมาเป็นแบบนั้นล้วนมีเรื่องราวของตนเองและลวดลายในพื้นที่หลังนั้น ก็มีความเชื่อมโยงกับตัวแบบเช่นกัน และสิ่งที่เห็นได้ชัดของไวสลีย์ ก็คือเทคนิคการพิมพ์ ผลงานของเขามีลักษณะเด่นที่เห็นได้ชัดคือ พื้นที่หลังของภาพ และการเขียนผิวคน เขามีเทคนิคเขียนผิวของคนผิวสีได้อย่างสวยงาม เป็นผิวที่ถูกแสงตกกระทบมีความเงาและฉ่ำนั้นเป็นเพราะเค้ามีการจัดแสงก่อนถ่ายภาพและนำมาเป็นแบบ ผลงานของเขาส่วนใหญ่จะเป็นการเขียนภาพบุคคลแบบเหมือนจริง ผสมเข้ากับพื้นที่ที่เป็นลวดลายแบบแปลนระนาบ เขาใช้สีที่ดูฉูดฉาดอยู่เสมอเพื่อตัดกับสีผิวของนางแบบที่เขาเลือกมา ซึ่งเทคนิคที่กล่าวมาข้างต้นมีความสอดคล้องกับผลงานของข้าพเจ้าในเรื่องการนำลวดลายของผ้าที่มีอยู่จริงมาใช้เป็นพื้นที่หลังของภาพและการใช้คนเป็นสื่อหลักภายในงาน

ภาพที่ 2.7 Saint John The Baptist In The Wilderness

(Kehinde Wiley, 2019)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 2.8 Dogon Couple (Kehinde Wiley, 2020)

ภาพที่ 2.9 Portrait Of Mary Hill, Lady Killigrew (Kehinde Wiley, 2020)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ศิลปินอีกท่านที่ข้าพเจ้าได้รับอิทธิพลมา ชื่อ แอนนา โบเชค (Anna Bocek) ศิลปินชาวเยอรมัน เธอเป็นศิลปินที่มีชื่อเสียงโด่งดัง เธอเคยจัดนิทรรศการมาแล้วกว่า 70 นิทรรศการในหลายประเทศทั่วโลก เช่น เยอรมัน สวีเดน สเปน ฝรั่งเศส อังกฤษ อิตาลี ได้หวน เป็นต้น ข้าพเจ้าสนใจในผลงานของ แอนนา ก็เพราะว่าเธอมีความโดดเด่นในเรื่องการใช้สีแปร่ง และการเพ้นท์ภาพผู้หญิง ในนิทรรศการของเธอจึงเต็มไปด้วยรูปของหญิงสาวมากมาย ที่แสดงอารมณ์ผ่านสีหน้าและท่าทาง เธอมีความตั้งใจในการทำงานทุกครั้ง และใส่อารมณ์ความรู้สึกลงไปในการวาดสีแปร่งของเธอ ตัวงานของเธอนั้นคล้ายคลึงกับการทำงานของข้าพเจ้า และลักษณะของงานของเธอก็มีความสอดคล้องกับงานข้าพเจ้า ในเรื่องของการเลือกผู้หญิงมาเป็นสื่อสำคัญในงาน ในเรื่องการใช้สีของเธอมีความน่าสนใจตรงที่เธอใช้สีเกินจริงบริเวณใบหน้าของคน และใช้สีจุดฉลาดสดใส ทำให้งานโดยรวมของเธอเกิดความรู้สึกสนุก ที่กล่าวมาทั้งหมดนี้เป็นอิทธิพลที่ข้าพเจ้าได้รับมาจากศิลปินหลาย ๆ ท่าน ข้าพเจ้าได้ทำการศึกษา และนำมาปรับปรุงแก้ไขข้อผิดพลาดให้ตัวงานมีความสมบูรณ์ยิ่งขึ้น

ภาพที่ 2.10 Eden (Anna Bocek, 2020)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 2.11 Butterfly (Anna Bocek, 2020)

2.4 แนวความคิดสร้างสรรค์

แนวความคิดสร้างสรรค์ของผลงานโดยรวม เป็นการนำเรื่องหรือนิยามของตนเองที่มีต่อแฟชั่น มุ่งเน้นไปที่การได้รับอิทธิพลจากสื่อต่าง ๆ ไม่ว่าจะเป็นสื่อออนไลน์ สื่อสิ่งพิมพ์อย่างนิตยสาร แฟชั่นของคนมีชื่อเสียงในโลกออนไลน์ หรือแม้กระทั่งคนใกล้ตัว นำเสนอลดทอนกราฟิกที่ถูกตัดทอนมาจากลายเสื้อผ้าของจริง นำเสนอหรือนิยามของตนเองผ่านผู้อื่น นำแฟชั่นของตัวเองไปอยู่บนตัวของคนอื่น แสดงให้เห็นว่าแฟชั่นนั้นไร้ขีดจำกัด และทำให้เห็นว่าแฟชั่นสามารถอยู่กับคนทุกเพศ ทุกวัยได้ แสดงหรือนิยามผ่านการใช้สี และการใช้เนื้อสีเพื่อขับเน้นความรู้สึกบางอย่างออกมา

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

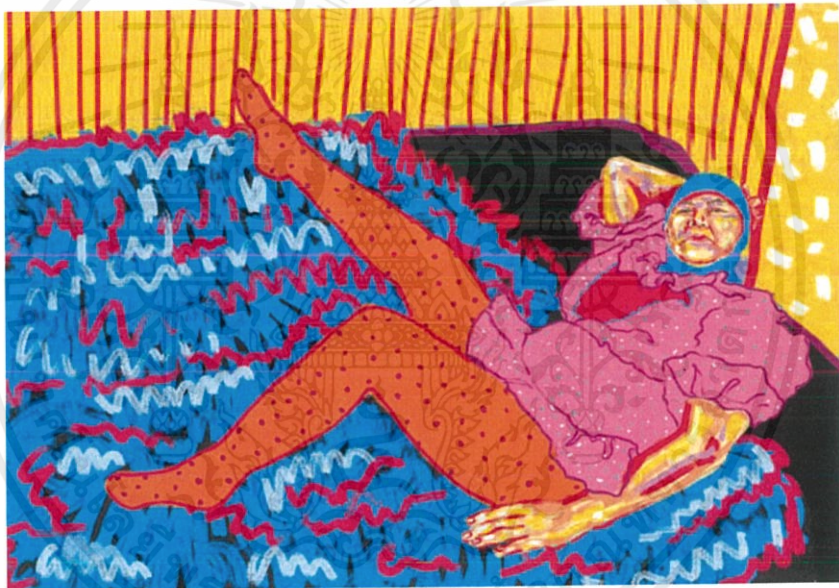
บทที่ 3

วิธีการดำเนินการสร้างสรรค์

ผลงานจิตรกรรมของข้าพเจ้านี้ เป็นการนำเสนอผลงานสร้างสรรค์ทางจิตรกรรมที่มีการผสมผสาน ระหว่างความเป็นแฟชั่น กับงานจิตรกรรม โดยได้รับอิทธิพลด้านแฟชั่นมาจากสื่อต่าง ๆ เช่น อินสตาแกรม เฟซบุ๊ก สื่อสิ่งพิมพ์ นิตยสารแฟชั่น เป็นต้น จึงมีความจำเป็นที่ข้าพเจ้าจะต้องใช้การจัดองค์ประกอบ สีของ และรูปทรงที่หลากหลาย ที่เกิดขึ้นตามจริงในสื่อเหล่านั้น ๆ

3.1 ภาพร่างและการพัฒนาภาพร่าง

ภาพร่างชุดที่ 1

ภาพที่ 3.1 ภาพร่างโครงการที่ 1 ชั้นที่ 1

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 3.2 ภาพร่างโครงการที่ 1 ชั้นที่ 2

ภาพที่ 3.3 ภาพร่างโครงการที่ 1 ชั้นที่ 3

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 3.4 ภาพร่างโครงการที่ 1 ชั้นที่ 4

ภาพที่ 3.5 ภาพร่างโครงการที่ 1 ชั้นที่ 5

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพร่างชุดที่ 1

ภาพร่างชุดนี้มีเนื้อหาและแนวความคิดโดยรวมเกี่ยวกับแฟชั่น และรสนิยมส่วนตัวที่ได้รับอิทธิพลมาจากการถ่ายแบบแฟชั่นในนิตยสาร เทรนด์ที่กำลังเป็นที่นิยมในช่วงเวลานั้น และสื่อออนไลน์โดยเฉพาะ มีการจัดทำทางของนางแบบให้ดูคล้ายคลึงกับองค์ประกอบในนิตยสารแฟชั่นให้ได้มากที่สุด โดยอ้างอิงจากท่าทางของลินดา โรดริน ที่ข้าพเจ้าได้แรงบันดาลใจมาจากเธอ สำหรับเนื้อหาที่อยู่ภายในงานนั้น ข้าพเจ้าต้องการขบขันลวดลายกราฟิก และสีสันทันภายในงาน ด้วยวิธีการถอดต้นแบบมาจากลวดลายเสื้อผ้าที่มีอยู่จริงของนางแบบทั้งคู่ ไม่ว่าจะเป็นลายที่มาจากกระเป๋าลูกเต๋าหรือเสื้อผ้าที่ใส่เป็นประจำ นำมาปรับแต่งให้ทั้งภาพไปในทางเดียวกัน

ปัญหาที่เกิดขึ้นระหว่างการทำงานชุดนี้ คือการจัดการกับชุดสีที่ถอดต้นแบบมาจากเสื้อผ้า เป็นสีที่ต้องการนำมาปรับใช้ในงาน ที่บางชุดสีแต่มีความไม่เข้ากัน จึงต้องอาจทำให้ตัวงานมีความขัดแย้งกันเกินไป ลวดลายมีความซ้ำกันมากเกินไป และด้วยอายุของนางแบบอาจทำให้ไม่สามารถจัดทำทางได้ตามต้องการนักเพราะคุณย่าของข้าพเจ้ามีอายุมากแล้วอาจมีปัญหาทางสุขภาพได้

ภาพร่างชุดที่ 2

ภาพที่ 3.6 ภาพร่างโครงการที่ 2 ชั้นที่ 1

ภาพที่ 3.7 ภาพร่างโครงการที่ 2 ชั้นที่ 2

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 3.8 ภาพร่างโครงการที่ 2 ชั้นที่ 3

ภาพที่ 3.9 ภาพร่างโครงการที่ 2 ชั้นที่ 4

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพร่างชุดที่ 2

ภาพร่างชุดนี้มีเนื้อหาโดยรวมเหมือนกับชุดแรก ข้าพเจ้าได้เพิ่มเนื้อหาและปรับเปลี่ยนรูปแบบงานเล็กน้อยตามคำแนะนำของอาจารย์ มีการใส่ลวดลายมีหลากหลายมากขึ้น อ้างอิงลวดลายจากนิตยสารมากขึ้น มีการเพิ่มชุดสีต่าง ๆ เข้ามา ใส่รายละเอียดในส่วนของเสื้อผ้าเข้าไปมากขึ้น กว่าเดิม มีการถ่ายและจัดทำทางของนางแบบเพิ่มเข้าไปให้ดูประหลาดมากขึ้น และปรับเปลี่ยนเสื้อผ้าเพียงเล็กน้อย

ปัญหาที่เกิดขึ้นจากการทำภาพร่างชุดนี้คือ ข้าพเจ้าต้องศึกษาลวดลายเพิ่มเติมและนำมาปรับแต่งให้มีความเข้ากัน ซึ่งหลายบางลายนั้นถ้านำมาไว้ร่วมกัน อาจทำให้งานไม่สมบูรณ์พอ จึงต้องมีการปรับแต่งโทนสีเล็กน้อยตามรสนิยมของตนเอง

ข้าพเจ้าได้นำภาพร่างชุดที่ 1 มาทำเป็นผลงานจริง เพราะความสมบูรณ์ของชุดสี รายละเอียดต่าง ๆ ภายในงาน ที่มีเยอะ เพราะเวลานำไปทำงานจริง งานจะได้สมบูรณ์ ทำให้รายละเอียดไม่น้อยจนเกินไป และองค์ประกอบโดยรวมที่มีความน่าสนใจ

ภาพร่างชุดที่ 3

ภาพที่ 3.10 ภาพร่างโครงการที่ 3 ชั้นที่ 1

ภาพร่างชุดที่ 3

ภาพร่างชุดนี้เป็นชุดสุดท้ายของทั้งหมด ข้าพเจ้าได้รับแก้ไขแบบร่างตามคำแนะนำของอาจารย์ผู้สอน โดยมีการปรับพื้นหลังให้ไม่รู้สึกแข็งจนเกินไป จากเดิมที่เป็นเส้นเฉียงทำให้งานดูแข็ง ก็เปลี่ยนเป็นพื้นหลังที่เหลืองอ่อนแบบเรียบง่าย ข้าพเจ้าได้ทำภาพร่างชุดนี้ไปทำเป็นผลงานจริง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

3.2 กระบวนการสร้างงาน

1. การเตรียมอุปกรณ์ในงานทำงานจิตรกรรม อย่างแรกที่ต้องทำคือจัดเตรียมชิงผ้าใบแคนวาสเข้ากับโครงเฟรม พยายามชิงผ้าใบให้ตึงที่สุดเพราะผ้าที่ตึงนั้นจะทำให้้ง่ายต่อการทำงาน วิธีที่จะช่วยให้ผ้าใบตึงขึ้นมาได้อีกเล็กน้อยคือการ ฉีดน้ำเป็นละอองไปที่ส่วนหลังของผ้าใบและใช้มือลูบเบา ๆ ให้ทั่ว ทั้งไว้ให้แห้ง จะช่วยทำให้ผ้าใบตึงขึ้นมาได้อีกเล็กน้อย

2. การทาสีรองพื้น เพื่อให้ง่ายต่อการพ่นสีในส่วนของผิวคน ช่วยให้สามารถคุมโทนสีในภาพรวมของผิวคนได้ สีที่ใช้ทานั้นใช้สีอะคริลิกในการทา ใช้สีโทนส้มเหลืองผสมกับน้ำเปล่าสะอาดให้ได้ความข้นที่ไม่ข้นหรือเหลวจนเกินไป ใช้แปรงขนาดใหญ่ทาให้ทั่วบริเวณผ้าใบ วิธีนี้เป็นเทคนิคเฉพาะตัว ไม่จำเป็นต้องทำทุกคน

3. การร่างภาพ ใช้ดินสอสี ที่มีสีเข้มกว่าสีรองพื้นที่ทาลงไป ใช้ร่างภาพแบบคร่าว ๆ แบ่งแสงและเงา ให้พอเข้าใจ ส่วนรายละเอียดเล็กน้อยนั้น ค่อยเติมลงไปทีหลัง

4. เริ่มลงสีด้วยสีน้ำมัน โดยเริ่มจากการลงสีบริเวณผิวคนก่อน ใช้พู่กันขนแข็งตักเนื้อสีขึ้นมาเน้นการใช้เนื้อสีระบายเพื่อให้รู้สึกถึงความเหนียวข้น ของผิวหนังคนสูงวัยมากขึ้น ทั้งบริเวณใบหน้าและลำตัว

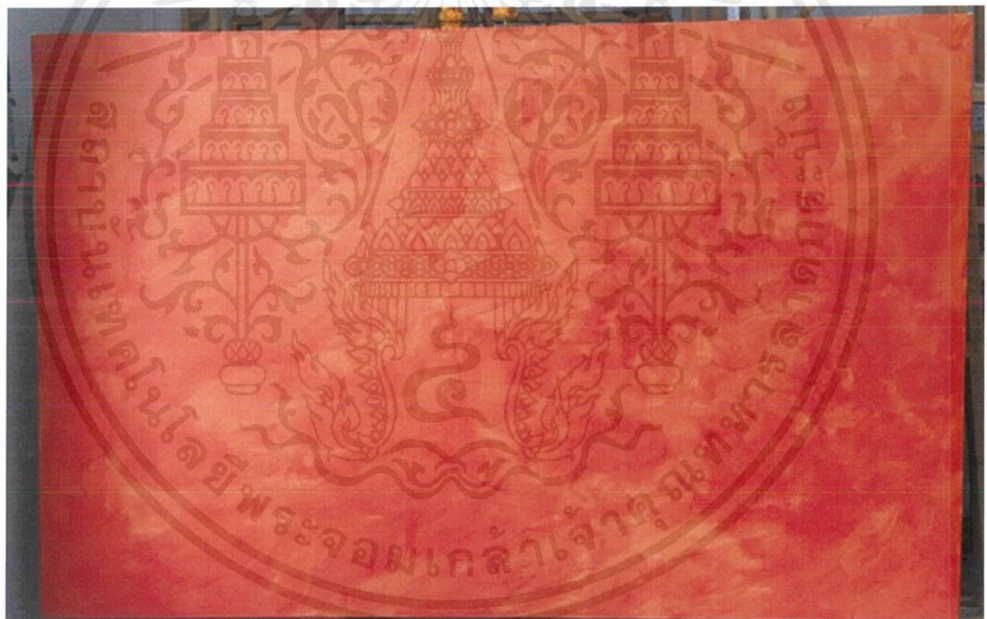
5. เริ่มลงสีพื้นหลังแบบเกลี่ยเรียบ โดยยังไม่ต้องใส่รายละเอียดอะไรลงไป และรอสีแห้ง

6. เริ่มลงรายละเอียดต่าง ๆ มากขึ้น ทั้งในส่วนของเสื้อผ้าและพื้นหลัง และเก็บรายละเอียดต่าง ๆ

7. ผสมสีที่ต้องการบิบบเป็นเส้น ใช้ไซริงค์ดูดสีน้ำมันขึ้นมาและบิบบไปเป็นเส้นตามต้องการ เป็นขั้นตอนสุดท้าย

ภาพที่ 3.11 ซึงผ้าใบแคนวาสกับโครงเฟรม

ภาพที่ 3.12 ทารองพื้นด้วยสีอะคริลิกโทนส้ม

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 3.13 ร่างภาพด้วยพู่กันหรือดินสอ

ภาพที่ 3.14 ลงสีน้ำมันบริเวณผิวหนัง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

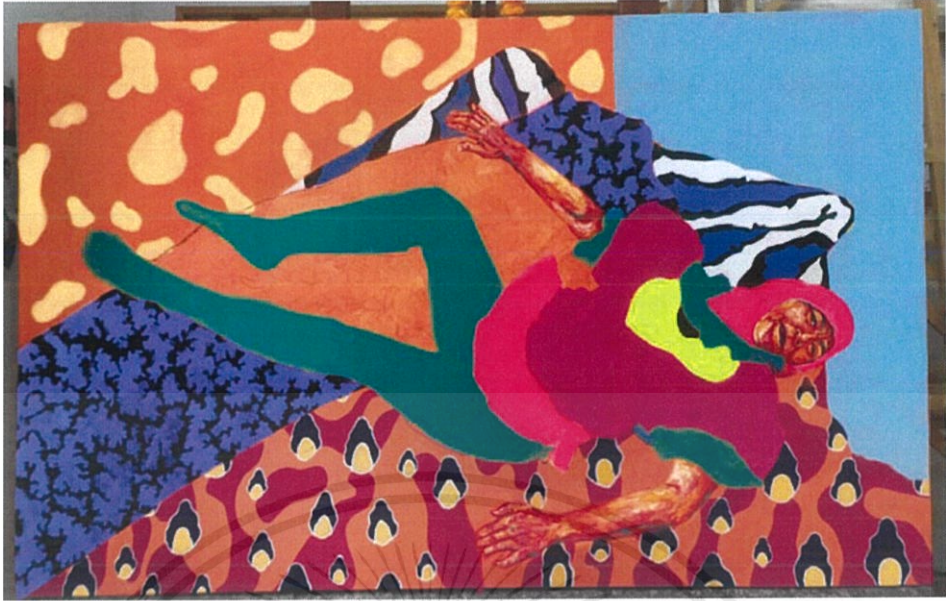

ภาพที่ 3.15 ลงสีน้ำมันแบบคร่าว ๆ ในส่วนของตัวแบบ

ภาพที่ 3.16 เริ่มลงสีและเก็บรายละเอียดไปให้เต็มภาพ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 3.17 เริ่มลงรายละเอียดต่างๆ มากขึ้น

ภาพที่ 3.18 ลงสีและเก็บรายละเอียดให้ทั่วภาพ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 3.19 ใช้ไซริงค์บีบสีเพิ่มเติม งานงานเสร็จสมบูรณ์

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

3.2.1 วัสดุอุปกรณ์ในการบันทึกข้อมูล

1. กล้องถ่ายรูป

ภาพที่ 3.6 กล้องถ่ายรูป Sony a5000

3.2.2 วัสดุอุปกรณ์ในการสร้างสรรค์ผลงาน

1. สีน้ำมัน

ภาพที่ 3.7 สีน้ำมัน ยี่ห้อ Silpakorn

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 3.8 สีน้ำมัน ยี่ห้อ Winton

2. สีอะครีลิก

ภาพที่ 3.9 สีอะครีลิก ยี่ห้อ Louvre

3. น้ำมันลินสีด

ภาพที่ 3.10 น้ำมันลินสีด ยี่ห้อ ST

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

4. พู่กันสีน้ำมัน

ภาพที่ 3.11 พู่กันสีน้ำมัน ยี่ห้อ Resaissance

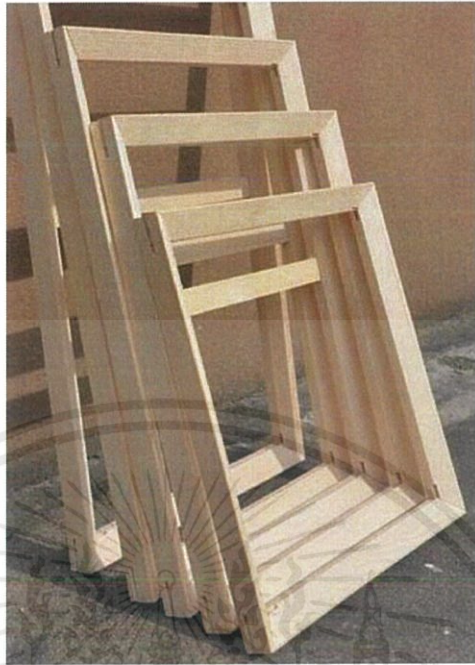
5. ผ้าใบแคนวาส

ภาพที่ 3.8 ผ้าใบแคนวาส ยี่ห้อ Angelo

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

6. โครงเฟรม

ภาพที่ 3.9 โครงเฟรม

7. ไชริงค์หลอดฉีดยา

ภาพที่ 3.10 ไชริงค์หลอดฉีดยา

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

วิเคราะห์การสร้างสรรค์

4.1 วิเคราะห์ทัศนธาตุ

ผลงานชิ้นที่ 1 รูปทรง (Forms)

ภาพที่ 4.1 การวิเคราะห์ผลงานชิ้นที่ 1 รูปทรง

ก. เป็นรูปทรงของร่างกายคน โดยเน้นเฉพาะผู้หญิงสูงวัย อยู่ในลักษณะของการนอนบนโซฟา แต่เป็นการนอนที่ประหลาด นั่นก็คือการสลับตำแหน่งที่ควรจะเป็น เช่น สลับส่วนหัวไว้ตรงที่วางขาของโซฟาเป็นแนวเฉียง แทนค่าความหมายของผู้หญิงสูงวัย ที่อยู่ในชุดต่าง ๆ ตามรสนิยมของข้าพเจ้า ซึ่งเป็นชุดที่ประยุกต์ขึ้นมาโดยข้าพเจ้าเอง

ผลงานชิ้นที่ 2 รูปทรง (Forms)

ภาพที่ 4.2 การวิเคราะห์ผลงานชิ้นที่ 2 รูปทรง

ก. เป็นรูปทรงของผู้หญิงสูงวัยที่อยู่นิ่งๆ เธอแขนข้างซ้ายเอนพิงไปที่นางแบบอีกคน และแขนขวาจับวางไว้ตรงบริเวณหัวเข่า อยู่ในลักษณะเอียงตัวเล็กน้อย แทนค่าความหมายของความรู้สึกว้าวุ่น เซ็กซี และความเป็นแฟชั่นในวัยสูงอายุ

ภาพที่ 4.3 การวิเคราะห์ผลงานชิ้นที่ 2 รูปทรง

ข. เป็นรูปทรงของผู้หญิงสูงวัยอีกคน อยู่ในลักษณะเอนหลังพิงโซฟา เอามือและแขนยันไว้กับโซฟาและเหยียดขาไปบริเวณด้านหลังของนางแบบอีกคน แทนค่าความหมายของผู้หญิงสูงวัยที่แต่งตัวตามเทรนด์แฟชั่นสมัยใหม่

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ผลงานชิ้นที่ 1 ลักษณะผิว (textures)

ภาพที่ 4.4 การวิเคราะห์ผลงานชิ้นที่ 1 ลักษณะผิว

ก. ลักษณะผิวในส่วนของร่างกายคนนั้น ข้าพเจ้านั้นการใช้เนื้อสีและฝีแปรงแบบไม่เกลี้ย ลงสีด้วยวิธีการค่อย ๆ แต้มเนื้อสี เพื่อให้มีลักษณะใกล้เคียงกับผิวของผู้สูงอายุจริง ๆ ที่แสดงถึงความแห้งกร้านและ ความเหี่ยวย่น ไม่เรียบเนียน เน้นเฉพาะส่วนบริเวณใบหน้า และแขนทั้งสองข้าง แทนค่าความหมายของผิวผู้สูงอายุ ให้ความรู้สึกที่ไม่เรียบเนียน และแห้งกร้าน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 4.5 การวิเคราะห์ผลงานชั้นที่ 1 ลักษณะผิว

ข. ลักษณะผิวในส่วนของเสื้อผ้านั้น ใช้การระบายสีแบบเกลี่ยเนียน เป็นสีพื้นเรียบ ๆ แต่เน้นการบีบสีเป็นเส้น เพื่อให้เกิดความรู้สึกถึงความแตกต่างของ 2 พื้นผิว ระหว่างผิวแบบเรียบกับเนื้อสีที่ถูกบีบเป็นเส้น ข้าพเจ้านั้นใช้เนื้อสีเป็นก้อนในการบีบเพราะอยากให้มีความเป็นเส้น ถ้าสีเหลวจนเกินไปสีจะไม่จับตัวเป็นก้อน

ผลงานชิ้นที่ 2 ลักษณะผิว (textures)

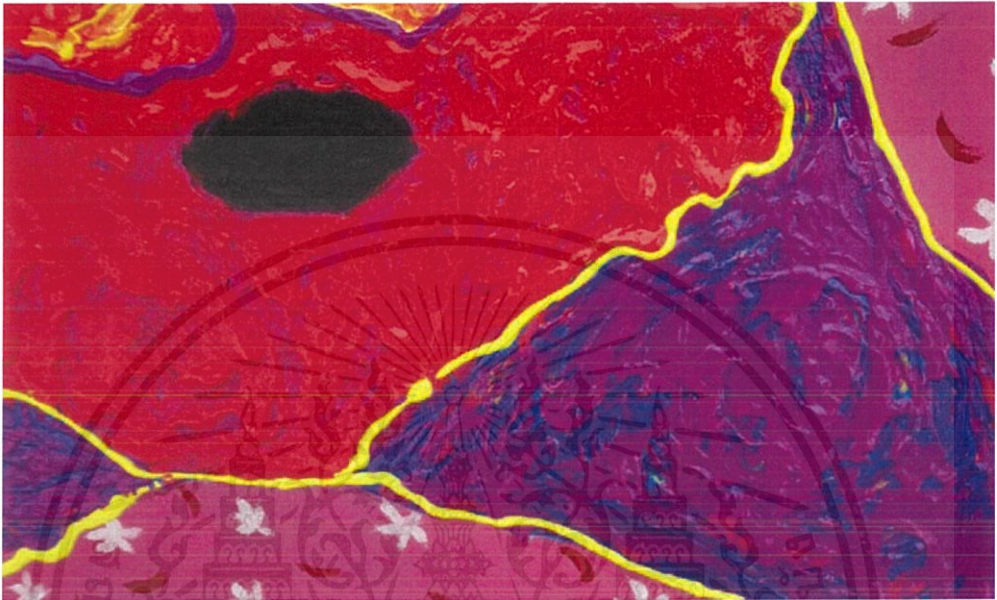
ภาพที่ 4.6 การวิเคราะห์ผลงานชิ้นที่ 2 ลักษณะผิว

ภาพที่ 4.7 การวิเคราะห์ผลงานชิ้นที่ 2 ลักษณะผิว

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ก. ลักษณะผิวของผลงานชั้นที่ 2 นี้ จะมีความแตกต่างจากผลงานชั้นที่ 1 เพราะมีการใช้เนื้อสีที่มากกว่า มีเนื้อสีที่นูนออกมามากกว่าชั้นแรก เน้นการใช้เนื้อสีในทุกบริเวณของผิวหน้า ทั้งใบหน้าและลำตัว

ภาพที่ 4.78 การวิเคราะห์ผลงานชั้นที่ 2 ลักษณะผิว

ข. ลักษณะของพื้นผิวบริเวณเสื้อผ้าของตัวแบบ เน้นความเป็นเนื้อสีแบบเหลว ทับซ้อนกันหลายชั้นตอนเพื่อให้เกิดเป็นพื้นผิวที่นูนขึ้นมา มีลักษณะเงาวาวเนื่องจากตรงส่วนนี้ข้าพเจ้าใช้สีอะคริลิกในการทำ เนื้อสีบริเวณนี้จะไม่นูนมากแต่จะมีความเหลวแต่ให้ความรู้สึกเหมือนสีที่กำลงไหลดงแทนค่าผิวที่มีลักษณะเป็นขนนูน ถอดแบบมาจากเสื้อผ้าของจริง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

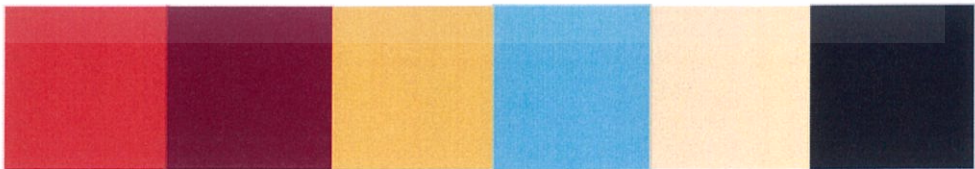
ผลงานชิ้นที่ 1 สี (Colour)

ภาพที่ 4.9 การวิเคราะห์ผลงานชิ้นที่ 1 สี

การใช้สีในส่วนของรูปทรงมนุษย์นั้น ข้าพเจ้าเน้นไปที่สีโทนร้อน เน้นสีน้ำตาล ส้ม แดง เป็นพิเศษ ไม่เน้นสีเหมือนจริง ใช้สีที่เข้มจัดตัดกันอย่างชัดเจน ใช้สีขาวในการแทนค่าแสง ใช้เนื้อสีขาวบ้ายลงไปแล้วเกลี่ยเพียงเล็กน้อยเท่านั้น และ มีการใช้สีโทนเย็น อย่างเช่น สีฟ้า สีเขียว และสีม่วง เพื่อให้ภาพนั้นดูสมจริงขึ้นมา ไม่จัดชิดจนเกินไป การที่มีสีโทนเย็นมาตัดนั้นช่วยทำให้ภาพดูมีชีวิตชีวาขึ้นมาได้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

การใช้สีในส่วนของบรรยากาศพื้นหลัง แบ่งการใช้สีโทนเย็นและโทนร้อน กระจายไปทั่วทั้งภาพ เพื่อให้ดูน่าเบื่อจนเกินไป มีการดึงสีมาจากเสื้อผ้าในนิยายสารแฟนชั่น และนำมาปรับเล็กน้อยเพื่อให้ภาพดูไม่โดดจนเกินไป

ผลงานชิ้นที่ 2 สี (Colour)

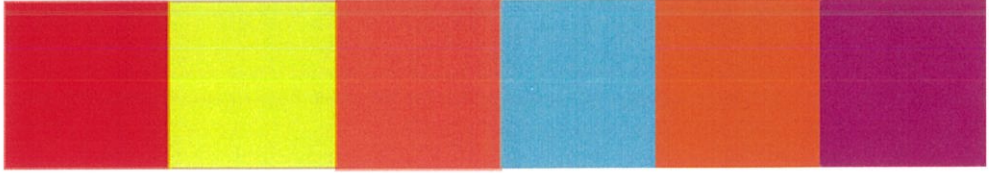
ภาพที่ 4.10 การวิเคราะห์ผลงานชิ้นที่ 2 สี

ก. สีบริเวณของผิวคน ผลงานชิ้นนี้มีการใช้สีโทนร้อนมากกว่าผลงานชิ้นแรก เน้นการใช้สีโทนส้ม แดง มากขึ้น แสดงให้เห็นถึงความแห้งกร้านและเหี่ยวยุ่นได้มากกว่าชิ้นแรก มีการแทรกสีโทนเย็นเข้ามาเพียงเล็กน้อย ใช้สีแดงเข้มแทนค่าของเงา และไล่ระดับความอ่อน แทนแสงและเงาในแต่ละส่วน ใช้สีขาวครีมแทนค่าแสง และแทรกสีเหลืองไปในหลายส่วนเพื่อขับผิวโดยตรงตามรสนิยม

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ส่วนตัวของข้าพเจ้า จะเห็นได้ชัดว่าผลงานของข้าพเจ้ามักจะมีสีเหลืองกระจายไปทั่วทั้งภาพอยู่เสมอ

ข. สิบบริเวณเสื้อผ้าของตัวนางแบบ เน้นการใช้สีสะท้อนแสงหรือสีนีออน (Neon Colour) มากกว่าผลงานชิ้นแรก เพื่อช่วยจับตาดูงานให้มีความโดดเด่นขึ้นมา และไม่ให้อายุเสื้อผ้าดูล้าไปกับพื้นที่หลังมากเกินไป เน้นใช้สีเหลืองนีออน และสีชมพูนีออนมากที่สุดในงาน เพราะเป็นสีที่ได้รับความนิยมตามเทรนด์แฟชั่นในช่วงเวลานี้

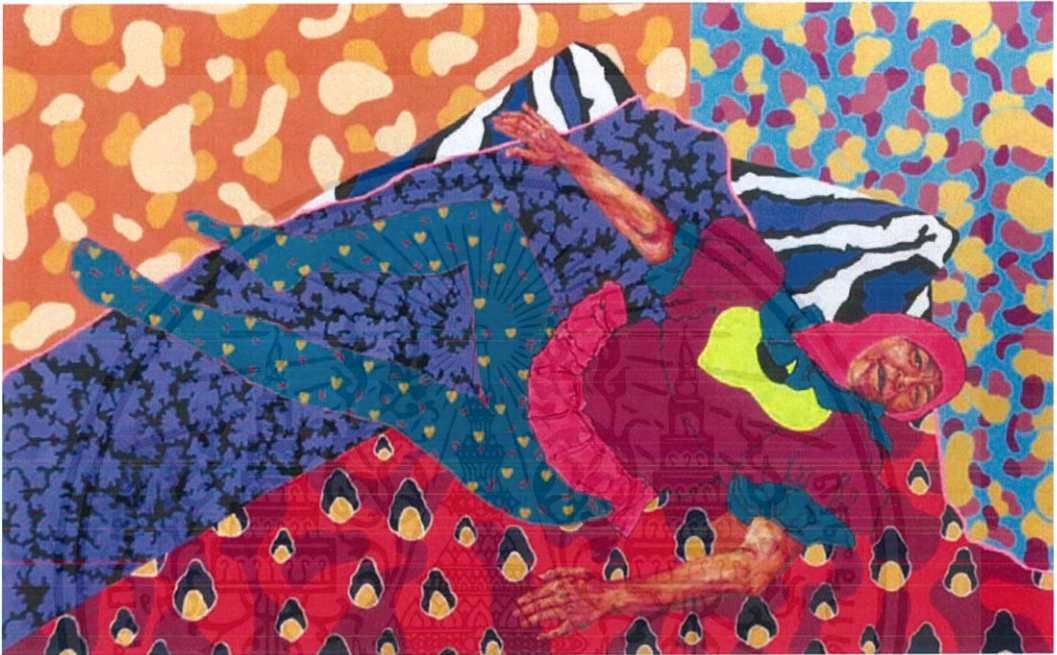

ค. โทนสีบริเวณพื้นหลัง เน้นใช้สีโทนชมพู ฟ้า ม่วง ซึ่งเป็นคู่สีที่น่าสนใจ และเป็นสีที่ข้าพเจ้าชอบใช้ในผลงานอยู่เสมอ ใช้สีโทนนี้เพราะอยากให้เกิดความรู้สึกนุ่มนวลอ่อนหวาน และน่ารักสดใส มีผลทำให้ข้อเสียของตัวเสื้อผ้าของนางแบบให้เด่นขึ้นมา

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

4.2 วิเคราะห์การจัดองค์ประกอบภาพ

การสร้างสรรคผลงานศิลปะ ตามหลักองค์ประกอบศิลป์ ข้าพเจ้าได้ทดลองทำผลงานและวิเคราะห์องค์ประกอบของภาพ เพื่อที่จะผลัดกันจุดเด่นของภาพออกมาหรือแก้ไขในสิ่งที่ผิดพลาด และตรงกับสิ่งที่ข้าพเจ้าอยากนำเสนอ เพื่อให้ผลงานสมบูรณ์มากยิ่งขึ้น

ภาพที่ 4.11 การวิเคราะห์ผลงานชิ้นที่ 1 ความกลมกลืน

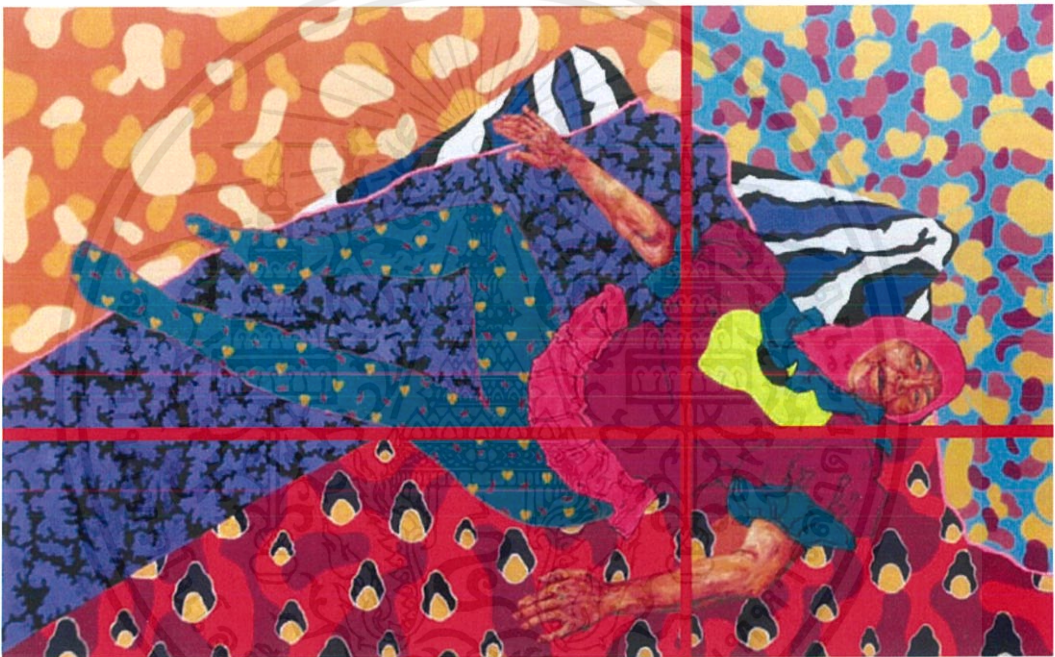
1. ความกลมกลืน (Harmony)

ข้าพเจ้าเลือกใช้สีที่มีความฉูดฉาดเป็นส่วนมาก แต่พยายามใช้สีที่มีความกลมกลืนกันในบริเวณพื้นหลัง ผลงานชิ้นนี้มีความกลมกลืนค่อนข้างน้อย เพราะแต่ละส่วนของภาพมีความละเอียดแตกต่างกัน มีพื้นผิวที่ไม่เหมือนกัน ทั้งในส่วนของตัวแบบที่เป็นผู้สูงวัย ข้าพเจ้าเลือกใช้สีผิวเป็นโทนร้อนเพื่อให้รู้สึกถึงความแห้งกร้าน และสร้างพื้นผิวให้แตกต่างจากบริเวณอื่น ในส่วนของเสื้อผ้า หรือพื้นหลังนั้น เต็มไปด้วยลวดลายต่าง ๆ ทำให้มีความขัดแย้งกันอยู่ในงาน จะเห็นได้ว่าข้าพเจ้าใช้วิธีการกระจายสีเหลืองครีมไปทั่วทั้งบริเวณลวดลายพื้นหลังทั้งภาพ หรือบริเวณเสื้อผ้าเพียงเล็กน้อย เพื่อให้เกิดความกลมกลืนให้ได้มากที่สุด และไม่แบ่งแยกจนเกินไป

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

2. ความหลากหลาย (Variety)

ความหลากหลายในชิ้นงานนี้เห็นได้ชัดในเรื่องของพื้นผิวและลวดลายจากเสื้อผ้า ข้าพเจ้ามีการแทนค่าพื้นผิวที่ได้รับอิทธิพลมาจากสื่อต่าง ๆ ให้ดูหลากหลายมากยิ่งขึ้น เช่น ผิวของตัวแบบที่เป็นหญิงสูงวัย ที่มีการใช้เนื้อสีที่เป็นก้อนมากเป็นพิเศษ ผิวของเสื้อผ้าและลวดลายที่มีทั้งลายที่มีความละเอียดน้อยไปจนถึงลายที่มีความละเอียดมาก มีทั้งแบบเกลี่ยเรียบและแบบใช้พู่กันสร้างให้เกิดพื้นผิวขรุขระ ผิวของบรรยากาศพื้นหลัง การบีบสีเป็นเส้นตามขอบของรูปทรงวัตถุ เพื่อขับเน้นรูปทรงนั้น ๆ ทั้งหมดที่กล่าวมาคือความหลากหลายในผลงานชิ้นนี้

ภาพที่ 4.12 การวิเคราะห์ผลงานชิ้นที่ 1 ความสมดุล

3. ความสมดุล (Balance)

ข้าพเจ้าเลือกการจัดองค์ประกอบคนเป็นแบบรูปเต็มตัว อยู่ในท่าทางนอนราบแบบประหลาด เป็นการจัดองค์ประกอบตามรูปแบบจากนิตยสารแฟชั่นที่มักมีการจัดทำทางแบบประหลาด เป็นความสมดุลแบบ 2 ด้านไม่เท่ากัน เน้นการทิ้งน้ำหนักไปทางขวามากกว่า เพราะจุดดึงดูดความสนใจอยู่ฝั่งขวา นั่นก็คือบริเวณส่วนไบหน้าลงมาถึงช่วงหน้าอก มีการใช้สีสะท้อนแสงหรือสีนีออนในบริเวณนี้มากเป็นพิเศษ ส่วนบริเวณอื่น ๆ ในพื้นหลัง มีการจัดความละเอียดของลวดลาย ไม่เห็นบางส่วนเน้นจนเกินไป จึงมีบางส่วนที่อาจจะมีลวดลายที่เบาบางกว่าส่วนอื่น ๆ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 4.13 การวิเคราะห์ผลงานชิ้นที่ 1 สัดส่วน

4. สัดส่วน (Proportion)

สัดส่วนในภาพนั้นถูกเขียนโดยคำนึงถึงสัดส่วนภายนอกของวัตถุและสัดส่วนเปรียบเทียบในงานจิตรกรรม เช่น วัตถุที่อยู่ใกล้ย่อมมีขนาดใหญ่กว่าวัตถุที่อยู่ไกลจะมีขนาดเล็กลงตามลำดับ โดยในภาพจะเน้นเขียนสัดส่วนมนุษย์เต็มตัวแบบมาตรฐาน โดยวัดจากศีรษะเท่ากับ 1 ส่วน จากนั้นนับลงไปจะได้ทั้งหมด 7 ส่วนครึ่ง ข้าพเจ้าเน้นการเขียนสัดส่วนของตัวแบบให้เกินความจริง เช่น ใช้สัดส่วนของข้อต่อต่าง ๆ บริเวณใบหน้า เน้นใช้แสงที่โหดแค้น เพื่อให้เกิดความงามที่เหนือจริงในงานจิตรกรรม

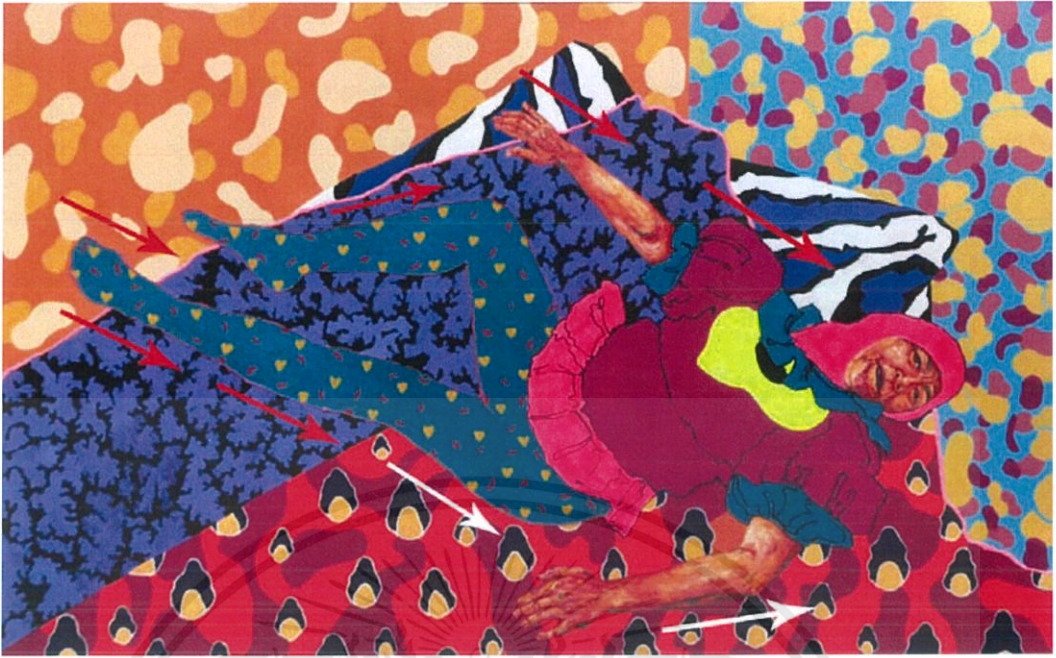
เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 4.14 การวิเคราะห์ผลงานชิ้นที่ 1 ความเป็นเด่น

5. ความเป็นเด่น (Dominance)

ข้าพเจ้าตัดสินใจวางจุดเด่นเป็นแนวนอน โดยสังเกตลักษณะ ขนาด และ โครงสร้างของตัวแบบ ใช้รูปทรงของร่างกายคนเป็นภาพเต็มตัวที่อยู่ในท่าทางนอนราบ และให้ส่วนจุดเด่นอยู่บริเวณด้านล่างของภาพ เพื่อให้ความรู้สึกที่สมบูรณ์ กับเสื้อผ้าที่มีพื้นผิว ต่าง ๆ รวมไปถึงลวดลายที่นำมาจากเสื้อผ้า

ภาพที่ 4.15 การวิเคราะห์ผลงานชิ้นที่ 1 ความเคลื่อนไหว

6. ความเคลื่อนไหว (Movement)

ข้าพเจ้าจัดวางแบบให้อยู่ในท่านอนราบไปกับโซฟา ในทิศทางที่เอาด้านศีรษะลงไปทางด้านล่างและนำส่วนเท้าขึ้นมาด้านบนแทน เป็นการนอนกลับหัว และให้ความรู้สึกเหมือนร่างกายกำลังจะไหลลง และด้วยทรวดลายด้านล่างที่มีลักษณะโค้งมน เป็นรูปทรงอิสระ ซ้อนทับกันไปมา ยิ่งทำให้รู้สึกถึงความเคลื่อนไหวภายในภาพ

ภาพที่ 4.16 การวิเคราะห์ผลงานชิ้นที่ 2 ความกลมกลืน

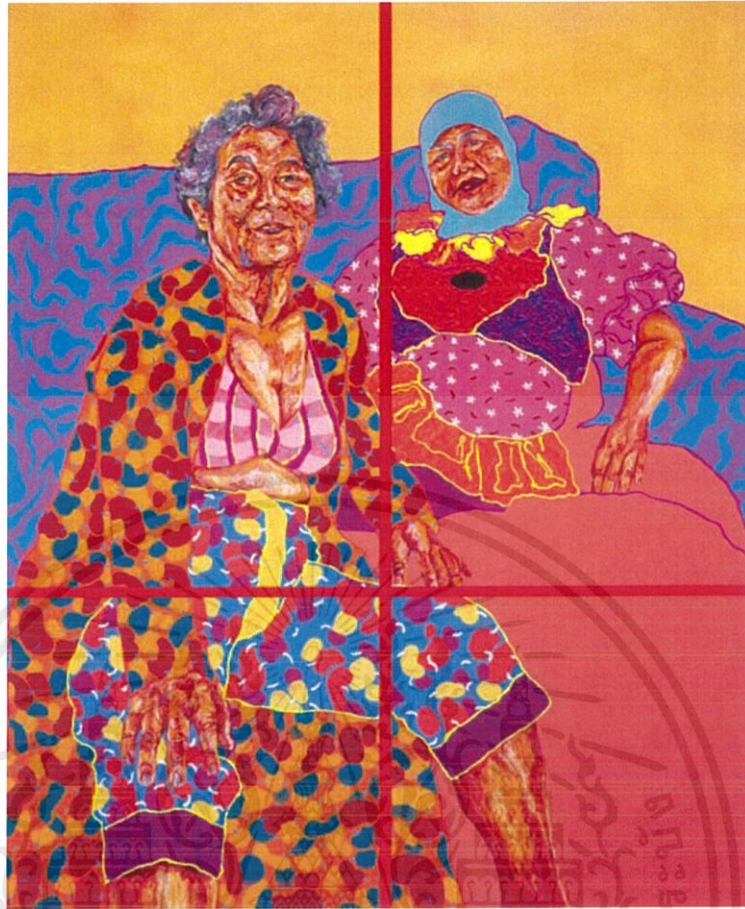
1. ความกลมกลืน (Harmony)

ผลงานชิ้นที่ 2 นี้ ข้าพเจ้าเลือกใช้สีที่มีความฉูดฉาดน้อยลง ไม่ค่อยใช้สีตัดกันเท่ากับชิ้นแรก ผลงานชิ้นนี้มีความกลมกลืนในเรื่องของลวดลายมากกว่า ทั้งในส่วนของเสื้อผ้าของนางแบบคนแรกและนางแบบคนที่สอง ที่แบ่งออกเป็น 2 พื้นผิว เพราะแต่ละส่วนของภาพมีความละเอียดแตกต่างกัน ทั้งในส่วนของตัวแบบที่เป็นผู้สูงวัย ข้าพเจ้าเลือกใช้สีผิวเป็นโทนร้อนให้กับทั้งคู่ เพื่อให้รู้สึกถึงความแห้งกร้าน มีอายุ และเป็นการสร้างพื้นผิวให้แตกต่างจากบริเวณอื่นของภาพ

2. ความหลากหลาย (Variety)

ความหลากหลายในผลงานชิ้นนี้ เน้นเฉพาะไปที่พื้นผิวอีกเช่นเคย แต่จะมีความพิเศษกว่าชิ้นแรก เห็นได้ชัดจากลวดลายเสื้อผ้าของนางแบบทั้ง 2 คน ที่จะแต่งตัวกันคนละสไตล์ ลวดลายที่นำมาใช้แตกต่างกัน มีความละเอียดของลายไม่เท่ากัน และได้แหล่งที่มาของลวดลายที่ไม่เหมือนกัน โดยรวมงานชิ้นนี้มีความหลากหลายของพื้นผิวมากกว่าชิ้นแรก มีทั้งผิวแบบเรียบที่ไม่มีลาย ผิวแบบเรียบที่มีลวดลาย ผิวขรุขระ หรือผสมกัน มีความหลากหลายในเรื่องของสี เพราะผลงานชิ้นนี้มีการใช้สีนีออน หรือสีสะท้อนแสงมากขึ้น และกระจายไปในทุก ๆ ส่วนของภาพ

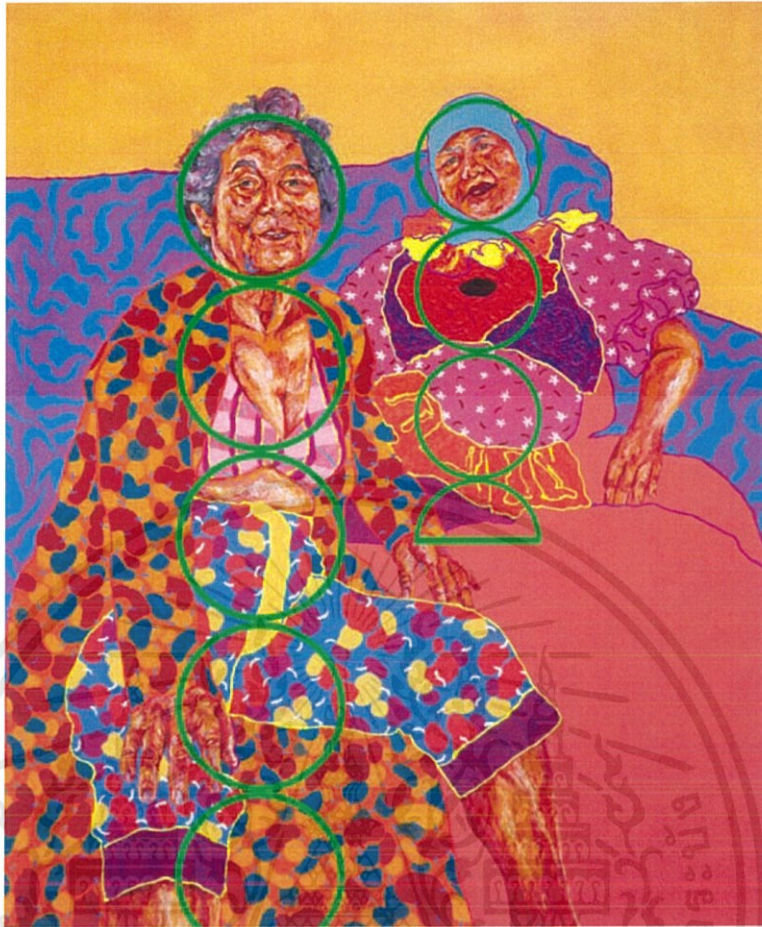
เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 4.17 การวิเคราะห์ผลงานชั้นที่ 2 ความสมดุล

3. ความสมดุล (Balance)

การจัดองค์ประกอบของความสมดุลในผลงานชิ้นนี้ เป็นแบบความสมดุลไม่เท่ากัน เพราะมีด้านใด ด้านหนึ่งที่มีน้ำหนักมากกว่า นั่นก็คือด้านซ้าย ผลงานชิ้นนี้ข้าพเจ้าจัดทำของตัวแบบในอยู่ลักษณะท่าทางที่แตกต่างกัน นางแบบที่อยู่ด้านหน้าอยู่ในท่าทางทิ้งขาลงมาด้านล่าง และใช้แขนพิงลำตัวที่น้ำหนักไปที่นางแบบด้านหลังเล็กน้อย ส่วนนางแบบที่อยู่ด้านหลังอยู่ในท่าเหยียดขาไปไว้บริเวณด้านหลังของนางแบบที่อยู่ด้านหน้า ทำให้ทางซ้ายของภาพมีความหนักกว่า รวมถึงการใช้ลวดลายที่แตกต่างกัน จะเห็นได้ชัดเจนว่าลวดลายบนเสื้อผ้าของนางแบบด้านหน้า มีรายละเอียดที่มากกว่าอีกคนหนึ่ง นั่นเป็นสาเหตุทำให้ภาพเป็นการจัดองค์แบบไม่สมดุล

ภาพที่ 4.18 การวิเคราะห์ผลงานชิ้นที่ 2 สัดส่วน

4. สัดส่วน (Proportion)

การจัดองค์ประกอบที่มีรูปภาพมนุษย์นั้น จำเป็นต้องใช้การวัดสัดส่วนที่แม่นยำ ข้าพเจ้ามีการใช้ภาพของมนุษย์เข้ามาใช้ในงาน จึงต้องศึกษาเรื่องของสัดส่วนของมนุษย์ทั้งใบหน้าและร่างกาย ผลงานชิ้นนี้มีการเขียนภาพโดยคำนึงถึงสัดส่วนภายนอกของวัตถุและสัดส่วนเปรียบเทียบในงานจิตรกรรม เช่น วัตถุที่อยู่ใกล้ย่อมมีขนาดใหญ่กว่าวัตถุที่อยู่ไกลจะมีขนาดเล็กกลางตามลำดับ เห็นได้ชัดจากภาพนางแบบด้านหน้า จะมีขนาดใหญ่กว่านางแบบที่อยู่ด้านหลัง ข้าพเจ้าจัดองค์ประกอบแบบเกือบเต็มตัวและครึ่งตัว โดยสัดส่วนของนางแบบด้านหน้าวัดจากศีรษะแล้วจะได้เกือบ 5 ส่วน และนางแบบคนที่อยู่ด้านหลังมีให้เห็นแค่ครึ่งตัว วัดสัดส่วนได้ 3 ส่วนครึ่ง มีการเขียนเน้นสัดส่วนให้เกินจริง บริเวณ โหนกแก้ม นิ้วมือ ข้อมือ เพื่อให้เกิดความสวยงามมากขึ้น

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

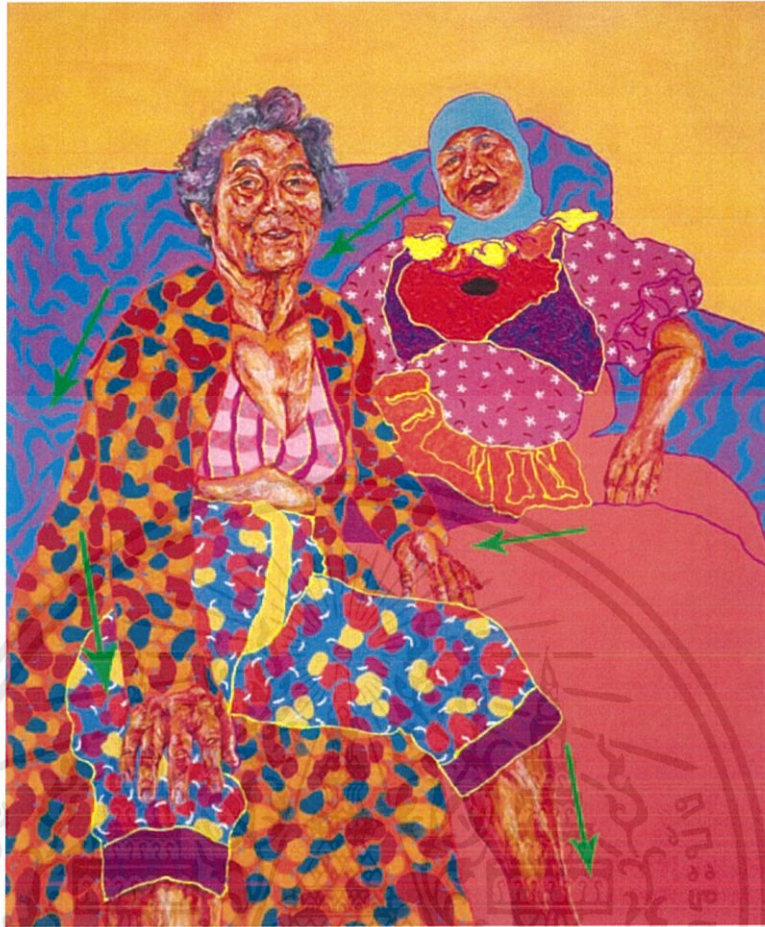

ภาพที่ 4.19 การวิเคราะห์ผลงานชิ้นที่ 2 ความเป็นเด่น

5. ความเป็นเด่น (Dominance)

ความเป็นเด่นของผลงานชิ้นนี้ ข้าพเจ้าตัดสินใจต้องประกอบวางจุดเด่นไว้ที่ด้านซ้ายนั้นก็คือรูปทรงของนางแบบสูงวัย ที่ใส่ชุดที่เต็มไปด้วยสีสันและลวดลายที่เห็นเด่นชัดกว่าส่วนอื่น ๆ ในภาพ เป็นการจัดองค์ประกอบแบบแนวตั้ง แบ่งน้ำหนักทางซ้ายและขวา ให้สมดุลกัน พื้นหลังมีสีพื้นระบายเป็นพื้นผิวแบบเรียบและด้านข้างก็เช่นกัน เพื่อจับความเป็นเด่นของตัวแบบออกมาให้ได้มากที่สุด ส่วนที่เป็นตัวรองลงมาก็คือนางแบบที่อยู่ด้านขวามือ นางแบบท่านนี้นั่งอยู่ด้านหลัง ลวดลายเสื้อผ้าที่ดูเบากว่า ทำให้กลายเป็นจุดเด่นรองลงมา ไม่แย่งจุดดึงดูดสายตาของภาพไป

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 4.20 การวิเคราะห์ผลงานชิ้นที่ 2 ความเคลื่อนไหว

6. ความเคลื่อนไหว (Movement)

ความเคลื่อนไหวโดยรวมของผลงานชิ้นนี้มีเพียงเล็กน้อย เพราะการจัดองค์ประกอบท่านั่งของนางแบบทั้งสองท่าน โดยรวมของภาพมีการเคลื่อนไหวมารวมกันที่นางแบบด้านหน้า ตามลูกศรชี้ดังภาพ และความเคลื่อนไหวอีกอย่างก็คือสวดคล้ายต่าง ๆ ที่อยู่ด้านหลังของนางแบบ มีลักษณะโค้งเว้า รูปทรงอิสระที่ดัดแปลงมาจากลายของผ้าลายแบบประยุกต์ ยิ่งทำให้รู้สึกถึงความเคลื่อนไหวมากขึ้น

บทสรุป

จากการศึกษาศิลปนิพนธ์หัวข้อ “รสนิยมส่วนตัวกับแฟชั่น” เป็นการศึกษาที่เริ่มจากความสนใจและความชอบส่วนตัว และรสนิยมการแต่งกายของตนเอง เป็นเรื่องของรสนิยมส่วนตัวทำให้ข้าพเจ้าต้องเก็บข้อมูลเกี่ยวกับรสนิยมของตนเอง ประกอบกับศึกษาเพิ่มเติมจากสื่อต่าง ๆ ที่เป็นสื่อเฉพาะทาง เพื่อนำมาปรับใช้เป็นแนวทางในการสร้างงานศิลปะ

การสร้างสรรค์งานศิลปนิพนธ์ของข้าพเจ้า สืบเนื่องต่อมาจากการพัฒนาผลงานในช่วงก่อนงานศิลปนิพนธ์ ที่ได้ทำการทดลองมา โดยข้าพเจ้าต้องการนำเสนอแนวความคิด ความรู้สึก และความประทับใจส่วนตัว ผ่านทางสื่อจิตรกรรม โดยในช่วงก่อนงานศิลปนิพนธ์ข้าพเจ้าเริ่มต้นงานด้วยการเป็นแบบเอง สวมเสื้อผ้าที่เกินความจริง แต่งหน้าโดยการเลียนแบบจากหนังสือนิตยสารอยู่ในท่าทางที่ประหลาด และค่อม ๆ เริ่มพัฒนาจากตัวเอง มาเป็นบุคคลอื่น เพื่อหาความแปลกหรือความเป็นไปได้ใหม่ ๆ ที่จะขึ้นในงาน

ข้าพเจ้าหวังเป็นอย่างยิ่งว่าการค้นคว้าศิลปนิพนธ์หัวข้อ “รสนิยมส่วนตัวกับแฟชั่น” จะก่อให้เกิดประโยชน์แก่ผู้อื่นที่ต้องการศึกษาค้นคว้าการสร้างสรรค์ผลงานศิลปะ โดยใช้จุดเด่นและจุดบกพร่องของข้าพเจ้าไปปรับใช้และพัฒนาผลงานของตนเองให้ดียิ่งขึ้นไปในอนาคต ปัญหาและข้อเสนอแนะ

ข้าพเจ้าต้องการจะนำเสนอรสนิยมส่วนตัวของตนเอง ทำให้ต้องศึกษาข้อมูลจากสื่อต่าง ๆ ให้มาก เพราะการทำงานในหัวข้อนี้จะต้องมีความทันสมัยตลอดเวลา หากไม่ค้นคว้าข้อมูลอยู่เสมอ อาจทำให้งานดูจำเจ ไม่น่าสนใจเท่าที่ควร

บรรณานุกรม

Amy Sberald . (2020, May 9). **Amy Sberald**. Retrieved from Amysberald.com:

<http://www.amysberald.com/2018/6/4/659qfrxjj2br5b8ik8lr9ocos9n3wp>

Amy Sberald. (2020, May 9). **Amy Sberald**. Retrieved from amysberald.com:

<http://www.amysberald.com/2016/9/11/freeing-herself-was-one-thing-claiming-ownership-of-that-freedom-was-another>

Anna Bocek. (2020, May 9). **20 Paintings By Polish Painter Anna Bocek** . Retrieved from

WooArts: <https://wooarts.com/anna-bocek/nggallery/image/anna-bocek-polish-painter-wooarts-16/>

Anna Bocek. (2020, may 9). **Anna Bocek**. Retrieved from Anna Bocek:

<https://www.annabocek.com/>

Iris Apfel. (2020, April 20). **The times**. Retrieved from A Life in the Day: style icon Iris Apfel, 97, on Greta Garbo, being a workaholic and feeling like a teenager:

<https://www.thetimes.co.uk/article/a-life-in-the-day-style-icon-iris-afpel-97-on-greta-garbo-being-a-workaholic-and-feeling-like-a-teenager-dvrkqv6rw>

Iris Apfel. (2020, April 20). **Forbes**. Retrieved from Iris Apfel Launches Exclusive Glassware

Collaboration in New York: <https://www.forbes.com/sites/gracebanks/2018/11/09/iris-afpel-launches-exclusive-glassware-collaboration-in-new-york/#2acf2a86d7b7>

Kehinde Wiley. (2019, September 14). **Seattleartmuseum**. Retrieved from

<http://www.seattleartmuseum.org/WILEY>

Kehinde Wiley. (2020, may 9). **Kehinde Wiley : A New Republic**. Retrieved from

seattleartmuseum: <https://www.seattleartmuseum.org/exhibitions/wiley>

Kehinde Wiley. (2020, May 9). **The Aristocratic Portrait**. Retrieved from seattleartmuseum:

<https://www.seattleartmuseum.org/exhibitions/wiley>

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

Linda Rodin. (2020, April 20). **Linda Rodin**. Retrieved from Linda Rodin:

<http://isabellabehra.com/linda-rodin>

Linda Rodin. (2020, April 20). **Vogue**. Retrieved from Linda Rodin on Aging, Eating & the Mascara She's Used Since She Was a Teen: https://www.vogue.com/article/linda-rodin-oil-beauty-secrets?fbclid=IwAR3t3T2wM1RjdD9O2-HLgicWUisP8cvLACvxFcGial_qYxR8z-LTInukXaU

จรินทร์ทิพย์ ชูหมื่นไวย. (2012, 12 15). **littlekwann**. Retrieved from

[https://littlekwann.blogspot.com/2012/12/blog-](https://littlekwann.blogspot.com/2012/12/blog-post.html?fbclid=IwAR11FL9sgrG78gk2nvNnZLaWPC0XpeSy32obiBX24CZ7Q2_lkm)

[post.html?fbclid=IwAR11FL9sgrG78gk2nvNnZLaWPC0XpeSy32obiBX24CZ7Q2_lkm](https://littlekwann.blogspot.com/2012/12/blog-post.html?fbclid=IwAR11FL9sgrG78gk2nvNnZLaWPC0XpeSy32obiBX24CZ7Q2_lkm)
CW-05OnhE

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ชื่อผลงาน สาวสูงวัย
 เทคนิคสีน้ำมันบนผ้าใบ
 ขนาด 180 x 110 ซม.

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
 ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ชื่อผลงาน แฟชั่นของสองสาว

เทคนิคสีน้ำมันบนผ้าใบ

ขนาด 180 x 130 ซม.ม.

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ประวัติผู้เขียน

ชื่อ-นามสกุล	ณัฐธิดา สุขรักษ์
วัน เดือน ปีเกิด	30 มกราคม 2541 ที่จังหวัดกาญจนบุรี
ที่อยู่	19/110 หมู่ที่ 11 แขวงโลกแฝด เขตหนองจอก กรุงเทพมหานคร
ประวัติการศึกษา	2559 โรงเรียนเตรียมอุดมศึกษาน้อมเกล้า

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้